ISSN 1725-261X

Euroopan unionin virallinen lehti

L 320

48. vuosikerta

8. joulukuuta 2005

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I *Säädökset, jotka on julkaistava*

★ **Neuvoston asetus (EY) N:o 1987/2005, annettu 2 päivänä joulukuuta 2005, lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Venäjältä ja Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan rakeisen polytetrafluorieteenin (PTFE) tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta** 1

Komission asetus (EY) N:o 1988/2005, annettu 7 päivänä joulukuuta 2005, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 20

★ **Komission asetus (EY) N:o 1989/2005, annettu 7 päivänä joulukuuta 2005, pysyvän tarjouskilpailun avaamisesta Puolan interventioelimen hallussa olevan maissin myymiseksi uudelleen yhteisön markkinoilla annetun asetuksen (EY) N:o 1164/2005 muuttamisesta** 22

★ **Komission asetus (EY) N:o 1990/2005, annettu 7 päivänä joulukuuta 2005, pysyvän tarjouskilpailun avaamisesta Unkarin interventioelimen hallussa olevan maissin myymiseksi yhteisön markkinoilla annetun asetuksen (EY) N:o 1165/2005 muuttamisesta** 23

★ **Komission asetus (EY) N:o 1991/2005, annettu 7 päivänä joulukuuta 2005, pysyvän tarjouskilpailun avaamisesta Ranskan interventioelimen hallussa olevan maissin myymiseksi uudelleen yhteisön markkinoilla annetun asetuksen (EY) N:o 1166/2005 muuttamisesta** 24

★ **Komission asetus (EY) N:o 1992/2005, annettu 7 päivänä joulukuuta 2005, pysyvän tarjouskilpailun avaamisesta Itävallan interventioelimen hallussa olevan maissin myymiseksi yhteisön markkinoilla (EY) N:o 1168/2005 muuttamisesta** 25

★ **Komission asetus (EY) N:o 1993/2005, annettu 7 päivänä joulukuuta 2005, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1784/2003 15 artiklan 4 kohdassa säädetyn maltaiden vientituen tarkistuksesta** 26

★ **Komission asetus (EY) N:o 1994/2005, annettu 7 päivänä joulukuuta 2005, perustuotteista, jotka eivät ole oikeutettuja vientituen maksamiseen ennakolta** 30

(jatkuu kääntöpuolella)

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyypillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyypillä ja merkitty tähdellä.

Sisältö (jatkuu)

★ **Komission asetus (EY) N:o 1995/2005, annettu 7 päivänä joulukuuta 2005, kolmansista maista tuotavien säilöttyjen sienien tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista annetun asetuksen (EY) N:o 1864/2004 muuttamisesta** 34

Komission asetus (EY) N:o 1996/2005, annettu 7 päivänä joulukuuta 2005, tuontitodistusten myöntämisestä ruokosokerille tietyissä tariffikiintiöissä ja tiettyjen etuuskohtelusopimusten mukaisesti 37

Komission asetus (EY) N:o 1997/2005, annettu 7 päivänä joulukuuta 2005, sianliha-alan vientitukien vahvistamisesta 39

Komission asetus (EY) N:o 1998/2005, annettu 7 päivänä joulukuuta 2005, edustavien hintojen vahvistamisesta siipikarjanliha-, muna- ja muna-albumiinialalla sekä asetuksen (EY) N:o 1484/95 muuttamisesta 42

Komission asetus (EY) N:o 1999/2005, annettu 7 päivänä joulukuuta 2005, niiden määrien vahvistamisesta, joita varten voidaan jättää tuontitodistushakemuksia 1 päivän tammikuuta ja 30 päivän kesäkuuta 2006 välisenä aikana asetuksessa (EY) N:o 1279/98 Bulgarialle ja Romanialle säädetyissä naudanlihan tariffikiintiöissä 44

Komission asetus (EY) N:o 2000/2005, annettu 7 päivänä joulukuuta 2005, naudanlihan vientitukien vahvistamisesta 46

II *Säädökset, joita ei tarvitse julkaista*

Komissio

2005/871/EY:

★ **Komission päätös, tehty 6 päivänä joulukuuta 2005, Tanskan ja Slovenian vapauttamisesta tietyistä neuvoston direktiivin 1999/105/EY mukaisista velvoitteista metsänviljelyaineiston kaupan pitämisen osalta** *(tiedoksiannettu numerolla K(2005) 4727)* 50

Oikaisuja

★ **Oikaistaan komission asetus (EY) N:o 1986/2005, annettu 6 päivänä joulukuuta 2005, tiettyjen Romaniasta peräisin olevien jalostettujen maataloustuotteiden Euroopan yhteisöön suuntautuvaan tuontiin sovellettavien tariffikiintiöiden avaamisesta sekä asetuksen (EY) N:o 2244/2004 kumoamisesta (EUVL L 319, 7.12.2005)** 52

FI

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1987/2005,

annettu 2 päivänä joulukuuta 2005,

lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Venäjältä ja Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan rakeisen polytetrafluorieteenin (PTFE) tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 ([1]), jäljempänä "perusasetus", ja erityisesti sen 9 artiklan ja 10 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen, jonka komissio on tehnyt neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan,

sekä katsoo seuraavaa:

A. MENETTELY

1. Väliaikaiset toimenpiteet

(1) Komissio otti asetuksella (EY) N:o 862/2005 ([2]), jäljempänä 'väliaikaista tullia koskeva asetus', käyttöön väliaikaiset polkumyyntitullit Venäjältä ja Kiinan kansantasavallasta, jäljempänä 'Kiina', peräisin olevan rakeisen polytetrafluorieteenin, jäljempänä 'PTFE', tuonnissa.

2. Menettelyn jatko

(2) Sen jälkeen, kun väliaikaisten polkumyyntitullien käyttöönottoon Venäjältä ja Kiinasta peräisin olevan PTFE:n tuonnissa johtaneet olennaiset tosiasiat ja huomiot oli annettu tiedoksi, useat asianomaiset osapuolet ilmoittivat kirjallisesti näkökantansa. Kaikille kuulemista pyytäneille asianomaisille osapuolille annettiin perusasetuksen 20 artiklan 1 kohdan mukaisesti mahdollisuus tulla komission kuulemiksi.

(3) Komissio jatkoi lopullisia päätelmiään varten tarpeellisina pitämiensä tietojen hankkimista ja tarkastamista.

(4) Ylimääräisiä tarkastuskäyntejä tehtiin seuraavien yritysten toimitiloihin:

— Heroflon (Italia), rakeisen PTFE:n valmistaja,

— Fluorseals (Italia), rakeisen PTFE:n jalostaja.

(5) Kaikille osapuolille ilmoitettiin niistä olennaisista seikoista ja huomioista, joiden perusteella aiottiin suositella lopullisen polkumyyntitullin käyttöönottoa ja väliaikaisen tullin vakuutena olevien määrien lopullista kantamista. Lisäksi asetettiin määräaika, jonka kuluessa osapuolet voivat esittää huomautuksia ilmoitettujen tietojen johdosta.

(6) Osapuolten suullisesti ja kirjallisesti esittämiä väitteitä tarkasteltiin, ja ne otettiin tarvittaessa huomioon lopullisia päätelmiä tehtäessä.

B. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

1. Tarkasteltavana oleva tuote

(7) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen mukaan tarkasteltavana oleva tuote on niin sanottu rakeinen polytetrafluorieteeni (PTFE), joka sisältää enintään 3 prosenttia muita monomeerejä kuin tetrafluorieteeniä, ilman täyteaineita, jauhettuna tai pelleteiksi valmistettuna, lukuun ottamatta mikrosoituja aineosia. Tarkasteltavana oleva tuote voidaan esittää tullattavaksi myös raakapolymeerin (reaktorirakeen) muodossa sekä märkänä että kuivana. Lisäksi asianomaisilta osapuolilta saaduissa huomautuksissa täsmennetään, että "mikrosoiduilla aineosilla" tarkoitetaan fluoropolymeerimikropulveria, sellaisena kuin se määritellään standardissa ASTM D5675-04. Tarkasteltavana oleva tuote kuuluu tällä hetkellä CN-koodiin ex 3904 61 00.

([1]) EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 461/2004 (EUVL L 77, 13.3.2004, s. 12).

([2]) EUVL L 144, 8.6.2005, s. 11.

(8) Yksi käyttäjien/tuojien järjestö (European Fluoropolymer Fair Trade Association eli EFFTA) ja yksi viejien liitto vastustivat alustavia päätelmiä, joiden mukaan kaikki rakeiset PTFE:t muodostavat yhden tuotteen. Ne väittivät, että rakeinen PTFE voidaan jakaa kolmeen tuoteluokkaan laatuerojen (hyvälaatuinen/keskilaatuinen/heikkolaatuinen) perusteella. Ne väittivät, että kutakin tuoteluokkaa käytetään eri sovelluksissa, jotka eivät kilpaile keskenään samoilla markkinoilla.

(9) Laatueroista huolimatta todettiin, että kaikilla rakeisen PTFE:n lajeilla on samat fysikaaliset, tekniset ja kemialliset perusominaisuudet, minkä EFFTA ja viejien järjestö hyväksyivät. Rakeisen PTFE:n sovelluksista todettiin, että heikkolaatuisempaa rakeista PTFE:tä voidaan käyttää jälkikäsittelyn jälkeen lähes kaikissa sovelluksissa, myös joissakin kalliimmissa sovelluksissa (esim. ohennuksessa käytettävissä tangoissa). Yleisesti ottaen rakeisen PTFE:n eri lajien ja laatujen sovellukset olivat päällekkäisiä eikä niitä pystytty tästä syystä erottamaan selkeästi toisistaan, minkä myös EFFTA myönsi.

(10) Tästä syystä pääteltiin, että huolimatta eri muodon, keskimääräisen hiukkaskoon, lämpökäsittelyn tai komonomeeripitoisuuden vuoksi mahdollisesti toisistaan eroavista tuotelajeista kaikki PTFE:t muodostivat tässä menettelyssä yhden tuotteen, koska kaikille lajeilla ja laaduilla oli samat fysikaaliset perusominaisuudet ja samat käyttötarkoitukset. Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 13, 145 ja 147 kappaleessa mainittiin virheellisesti, että myös anorakit ja johtojen sisäpuoliset suojakuoret sisälsivät rakeista PTFE:tä ja että sitä käytetään tekstiili- ja biolääketieteen sovelluksissa sekä eristeenä. Lopullisissa päätelmissä todettiin, että rakeista PTFE:tä ei käytetä missään edellä mainituista sovelluksista.

(11) Edellä esitettyjen huomioiden perusteella vahvistetaan tuotteen määritelmä ja väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 14 kappaleessa esitetyt alustavat päätelmät.

2. **Samankaltainen tuote**

(12) Useat tuojat ja käyttäjät väittivät, ettei yhteisön markkinoilla tuotettu ja myyty rakeinen PTFE ole samanlainen tuote kuin Kiinasta ja Venäjältä tuodaan. Väitteiden mukaan tämän tutkimuksen kohteena olevista maista tuodut tuotteet olivat heikkolaatuisempia kuin yhteisön tuotannonalan tuottamat tuotteet, minkä vuoksi niitä myytiin eri markkinoilla eivätkä ne kilpailleet keskenään. Osapuolet eivät kuitenkaan toimittaneet uusia tietoja tai näyttöä väitteidensä tueksi.

(13) Todettakoon ensinnäkin, että kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 16 kappaleessa todetaan tutkimus on osoittanut, että myös yhteisön tuotannonala tuotti ja myi tutkimusajanjakson aikana kuonaa tai vaatimuksia vastaamatonta materiaalia samoille asiakkaille kuin asianomaiset vientiä harjoittavat tuottajat. Toiseksi tutkimus osoitti, että ainakin venäläisten vientiä harjoittavien tuottajien yhteisöön myymän rakeisen PTFE:n laadut vastasivat jopa ilman jälkikäsittelyä hyvälaatuista yhteisön laatuluokkaa, tosin myyty määrä oli hyvin pieni. Lisäksi todettiin, että asianomaisista maista tuotua heikkolaatuista rakeista PTFE:tä voitiin jälkikäsittelyn jälkeen käyttää samankaltaisissa sovelluksissa kuin yhteisön tuotannonalan tuottamaa ja yhteisön markkinoilla myymää tuotetta.

(14) Edellä esitetyn perusteella pääteltiin, että tarkasteltavana olevalla tuotteella sekä yhteisön tuotannonalan tuottamalla ja yhteisön markkinoilla myymällä rakeisella PTFE:llä on samat fysikaaliset ja tekniset perusominaisuudet ja samat käyttötarkoitukset. Tämän vuoksi niitä pidettiin perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuina samankaltaisina tuotteina.

(15) Koska muita huomautuksia ei esitetty, vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 15 kappaleessa esitetyt alustavat päätelmät.

C. **POLKUMYYNTI**

1. **Kiinan kansantasavalta**

1.1 *Markkinatalouskohtelu*

(16) Väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen kolme kiinalaista yhteistyössä toiminutta vientiä harjoittavaa tuottajaa väitti, että niille olisi pitänyt myöntää markkinatalouskohtelu ja esitti uudelleen aikaisemmat perustelunsa. Näihin huomautuksiin on jo vastattu väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 33–39 kappaleessa. Tästä syystä katsottiin, että päätös olla myöntämättä markkinatalouskohtelua kolmelle yritykselle olisi säilytettävä ennallaan.

1.2 *Yksilöllinen kohtelu*

(17) Kaksi vientiä harjoittavaa tuottajaa väitti, että niille pitäisi myöntää yksilöllinen kohtelu. Toinen viejistä väitti, ettei komissio voinut hylätä yksilöllistä kohtelua sillä perusteella, että valtion epäiltiin puuttuneen asiaan, sillä 9 artiklan 5 kohdassa edellytetään ainoastaan, että vientihinnoista ja -määristä päätetään vapaasti. Huomautettakoon, ettei yrityksen voi sinänsä katsoa päättävän vientihintojaan ja -määriään eikä myyntiehtojaan vapaasti, jos valtio voi siihen vaikuttaa. Tästä syystä yritysten, jotka eivät pysty osoittamaan, ettei valtio ole puuttunut asiaan, ei voida katsoa täyttävän perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdan b alakohdassa säädettyjä edellytyksiä. Asianomainen vientiä harjoittava tuottaja ei toimittanut mitään näyttöä siitä, ettei valtio pystynyt vaikuttamaan sen vientihintoja ja -määriä koskeviin päätöksiin ja myyntiehtoihin eikä myöskään siitä, ettei valtion puuttuminen asiaan olisi edesauttanut toimenpiteiden kiertämistä. Tämä johtuu pääasiassa siitä, että valtion omistuksessa olevan osakkaan suhde tähän yritykseen oli epäselvä ja yhtiöjärjestystä pidettiin epäluotettavana, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 33 kappaleessa todetaan. Tämän vuoksi vaikka osoitettaisiinkin, ettei valtio ole aikaisemmin puuttunut asiaan, näin voi tapahtua tulevaisuudessa varsinkin, jos tälle yritykselle myönnetään yksilöllinen tulli.

(18) Toinen viejistä väitti, että sen osakasrakenne ja erityisesti se seikka, että se on osittain valtion omistuksessa, ei anna aihetta päätellä, että valtio puuttui hintojen ja muiden myyntiehtojen määrittämiseen. Ensinnäkin yritys ei toimittanut väitteensä tueksi minkäänlaista näyttöä. Toiseksi todettiin, että valtio omisti enemmistön yrityksen pääomasta ja vielä nimitti yrityksen toimitusjohtajan ja valtaosan johtokunnan jäsenistä. Tämän vuoksi pääteltiin, etteivät 9 artiklan 5 kohdan c alakohdassa säädetyt edellytykset täyty ja että yksilöllinen kohtelu olisi hylättävä.

(19) Koska muita huomautuksia ei esitetty, vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 45 kappaleessa esitetyt päätelmät.

1.3 *Vertailumaa*

(20) Kaikki kolme kiinalaista yhteistyössä toiminutta vientiä harjoittavaa tuottajaa vastusti Yhdysvaltojen valintaa ja väitti, että vertailumaaksi olisi pitänyt valita sen sijaan Venäjä. Kaksi tuottajaa esitti myös uudelleen ennen väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönottoa esittämänsä huomautukset, joita on jo käsitelty väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 47–54 kappaleessa. Koska uusia tietoja ja näyttöä ei toimitettu, oli näiden vientiä harjoittavien tuottajien väitteet hylättävä.

(21) Yksi kiinalainen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että Kiinan hitaamman talouskehityksen seurauksena tuotannontekijät (kuten työvoimakustannukset ja yleiskustannukset) olivat alhaisempia, minkä vuoksi niitä ei voitu verrata Yhdysvaltojen kustannuksiin. Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 54 kappaleessa todetaan, yleisen taloudellisen kehitystason eroavuus ei ole sinällään oleellinen tekijä vertailumaata valittaessa. Kiinalainen yritys väitti myös, että Kiinan hitaamman talouskehityksen vuoksi julkiset palvelut (kuten vesi, energia ja kaasu) olivat halvempia kuin Yhdysvalloissa. Todettakoon, että perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan tavoitteena on tarkasti ottaen se, että valitaan vertailumaa, jotta normaaliarvon perustana voitaisiin käyttää hintoja ja kustannuksia, joissa ei ole vinoutumia sen vuoksi, että maa ei ole markkinatalousmaa. Näin ollen ei ole mielekästä pelkästään verrata muiden kuin markkinatalousmaiden tai siirtymätalousmaiden hintoja vertailumaan hintoihin. Väitettyjen erojen perustelemiseksi ja niiden määrittämiseksi tai sen osoittamiseksi, että vientiä harjoittavalla tuottajalla oli luontainen suhteellinen etu, ei kuitenkaan toimitettu mitään tietoja. Tämän vuoksi väite hylättiin. Sama vientiä harjoittava tuottaja väitti myös, että yksinkertaisemman tuotantoprosessin vuoksi laitteet sekä niihin liittyvät investoinnit ja poistot olisivat varsin erilaisia. Viejä ei kuitenkaan toimittanut mitään tietoja, jotka olisivat osoittaneet, että sen tuotantoprosessi oli yksinkertaisempi kuin Yhdysvaltain tuottajien käyttämä tuotantoprosessi tai joiden perusteella komission yksiköt olisivat voineet määrittää väitettyjen erojen vaikutuksen.

(22) Sama viejä väitti myös, että yhdysvaltalainen ja kiinalainen rakeinen PTFE olivat laadultaan erilaisia, minkä vuoksi myös sovellukset olivat erilaisia, ja ettei Yhdysvallat ollut tästä syystä sopiva vertailumaa. Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 53 kappaleessa esitetään, laatuerojen, erityisesti kontaminaation, huomioon ottamiseksi tehtiin oikaisu, jonka tasoa kiinalainen vientiä harjoittava tuottaja ei kiistänyt. Sen vuoksi väite hylättiin.

(23) Koska muita huomautuksia ei esitetty, vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 47–54 kappaleessa esitetyt Yhdysvaltojen valintaa sopivaksi vertailumaaksi koskevat päätelmät.

1.4 *Normaaliarvon määrittäminen kiinalaisille vientiä harjoittaville tuottajille, joille ei myönnetty markkinatalouskohtelua*

(24) Yksi kiinalainen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 53 kappaleessa esitetty laatuerojen vuoksi tehty oikaisu oli riittämätön ja että normaaliarvoa olisi pitänyt oikaista yhtä paljon kuin hinnan ja viitehinnan alittavuuden marginaaleja oikaistiin laskettaessa yhteisön tuotannonalan hintaa mainitun asetuksen johdanto-osan 98 kappaleessa esitetyllä tavalla.

(25) Normaaliarvon oikaisemisella on määrä ottaa huomioon vertailumaan markkinoilla myydyn samankaltaisen tuotteen ja tarkasteltavana olevan tuotteen väliset erot, kun taas vahinkoanalyysin yhteydessä tehdään oikaisu viimeksi mainitun tuotteen ja yhteisössä myydyn samankaltaisen tuotteen välisten erojen huomioon ottamiseksi. Vaikka vertailumaassa myyty samankaltainen tuote ja yhteisön markkinoilla myyty tuote voivat olla laadultaan ja perusominaisuuksiltaan samankaltaisia, erot niiden ja tarkasteltavana olevan tuotteen välillä eivät välttämättä ole täysin samoja. Tästä syystä oikaisut tehtiin erikseen sekä tutkimuksen aikana kerättyjen tietojen että näytön perusteella. Vientiä harjoittava tuottaja ei toimittanut mitään näyttöä siitä, että komission alustavien laskemien yhteydessä käyttämä menetelmä olisi ollut epäoikeudenmukainen ja että tarkasteltavana olevan tuotteen ja toisaalta yhteisössä tuotetun ja myydyn ja toisaalta vertailumaassa tuotetun ja myydyn samankaltaisen tuotteen väliset erot olisivat olleet täysin samat. Tuottaja ei myöskään toimittanut muita tietoja tai näyttöä siitä, että oikaisujen tulisi olla samanlaiset. Tästä syystä väite oli hylättävä ja väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 53 kappaleessa esitetyt normaaliarvon määrittämistä niille vientiä harjoittaville tuottajille, joille ei myönnetty markkinatalouskohtelua, koskevat päätelmät vahvistetaan.

1.5 *Vientihinta*

(26) Koska asianomaiset osapuolet eivät esittäneet huomautuksia, vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 59 kappaleessa esitetty menetelmä.

1.6 *Vertailu*

(27) Yksi kiinalainen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 62 kappaleessa esitetty fysikaalisten erojen vuoksi tehty oikaisu ei kuvastanut asianmukaisesti tuotantokustannusten tosiasiallista eroa ja että tämän vuoksi oikaisua olisi tarkistettava. Väliaikaista polkumyyntimarginaalia määritettäessä tehty oikaisu perustui perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan a alakohdan mukaisesti kohtuulliseen arvioon markkina-arvon erosta Yhdysvalloissa. Tätä menetelmää pidettiin tarkimpana hintojen eron ja vertailukelpoisuuden vaikutuksen määrittämisessä. Kiinalainen vientiä harjoittava tuottaja ei esittänyt vaatimansa oikaisun määrää eikä toimittanut mitään tietoja tai näyttöä siitä, ettei perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan a alakohdassa säädetty menetelmä olisi asianmukainen fysikaalisten erojen määrittämiseksi. Tästä syystä väite oli hylättävä. Koska muita huomautuksia ei esitetty, vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 60–64 kappaleessa esitetyt vertailua koskevat päätelmät.

2. **Venäjä**

2.1 *Perusasetuksen 18 artiklan soveltaminen*

(28) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen 69–82 kappaleessa esitetään, polkumyynti määritettiin alustavassa vaiheessa tutkimuksen kohteena olleiden molempien venäläisten vientiä harjoittavien tuottajien osalta saatavilla olevien tietojen perusteella.

(29) Ennen väliaikaisten tullien käyttöönottoa molemmille venäläisille vientiä harjoittaville tuottajille ilmoitettiin millä perusteilla satavilla olevia tietoja oli tarkoitus soveltaa alustavassa tutkimuksessa, ja niille annettiin mahdollisuus toimittaa lisäselvityksiä perusasetuksen 18 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

(30) Molemmat venäläiset vientiä harjoittavat tuottajat väittivät toimineensa yhteistyössä parhaan kykynsä mukaan, minkä vuoksi tietojen käyttö kokonaisuudessaan oli kohtuutonta. Ne väittivät, että perusasetuksen 18 artiklan 3 kohdan mukaisesti olisi pitänyt käyttää yritysten itse toimittamia tietoja, vaikka ne eivät olleetkaan kaikilta osiltaan parhaita mahdollisia.

(31) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 70–74 kappaleessa esitetään, molemmat yritykset toimittivat epätäydellisiä, virheellisiä ja harhaanjohtavia tietoja. Lisäksi toinen yritys kieltäytyi toimittamasta polkumyyntimarginaalin laskemisessa tarvittavia tietoja tai toimitti ne niin myöhään, ettei niitä pystytty enää todentamaan. Yksi vientiä harjoittaviin tuottajiin etuyhteydessä oleva venäläinen kauppias ei toiminut yhteistyössä.

(32) Molemmat yritykset myönsivät, että niiden kyselylomakevastaukset ja tarkastuskäynnin aikana antamat vastaukset olivat puutteellisia, mutta väittivät, ettei niiden käyttäminen hankaloittaisi kohtuuttomasti suhteellisen oikeiden päätelmien tekemistä. Ne väittivät, että puutteet vaikuttivat päätelmiin vain vähän ja että yritysten polkumyynnin määrittämistä varten toimittamat luvut olivat riittävän luotettavia.

(33) Molempien yritysten kyselylomakevastauksissaan ja tarkastuskäynnin aikana antamissa vastauksissa ilmoittamia tietoja samoin kuin yritysten alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen toimittamia tietoja tarkasteltiin uudelleen. Alustavia päätelmiä ei kuitenkaan muutettu yritysten antamien selitysten perusteella. Yritysten kyselylomakevastauksissa antamia tietoja ei pystytty täsmäyttämään tarkastettuihin tileihin. Tätä pidettiin vakavana puutteena. Sen vuoksi ei voida vahvistaa luotettavaa yksilöllistä polkumyyntimarginaalia ja on käytettävä saatavilla olevia tietoja.

(34) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 72 kappaleessa todetaan, toinen yritys toimitti erittäin harhaanjohtavia tietoja sen yritysrakenteesta, minkä vuoksi ilmoitettuja lukuja oli mahdotonta täsmäyttää. Yrityksen antamat vastaukset olivat myös varsin epätäydellisiä ja heikkolaatuisia. Toisen yrityksen osalta todettakoon, että vaikka puutteet erikseen tarkasteltuna eivät välttämättä vaikuttaneet merkittävästi polkumyyntilaskelmiin, niiden tarkasteleminen yhtä aikaa asettaa kyseenalaiseksi tietojen luotettavuuden kokonaisuudessaan. Tämän vuoksi ja väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 71 kappaleessa esitetyistä syistä oli käytettävä perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti saatavilla olevia tietoja. Päätelmien muuttamisen edellyttämää uutta näyttöä ei toimitettu.

(35) Edellä esitettyjen vakavien puutteiden vuoksi ja koska toimitettuja tietoja ei pystytty todentamaan, oli pääteltävä, että toimitetut tiedot olivat kokonaisuudessaan epäluotettavia ja virheellisiä. Tästä syystä molempien yritysten kyselylomakevastaukset oli hylättävä kokonaisuudessaan. Tämän perusteella vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 70–74 ja 75 kohdassa esitetyt päätelmät eli se, ettei kummallekaan vientiä harjoittavalle tuottajalle ollut mahdollista vahvistaa polkumyyntimarginaalia niiden toimittamien tietojen perusteella, vaan sitä vahvistettaessa oli käytettävä saatavilla olevia tietoja perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti.

2.2 *Normaaliarvo*

(36) Koska asianomaiset osapuolet eivät esittäneet huomautuksia, vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 76 kappaleessa esitetty menetelmä.

2.3 *Vientihinta*

(37) Molemmat yritykset väittivät, että vientihintalaskelma perustui virheellisesti Eurostatin CN-koodiin ex 3904 61 00 kuuluvien tuotteiden osalta tilastoimiin tuontihintoihin, koska tarkasteltavana olevan tuotteen lisäksi tähän CN-koodiin kuuluu myös muita tuotteita, joita ei tarkastella tässä menettelyssä.

(38) Huomautettakoon, että suurin osa edellä mainittuun CN-koodiin kuuluvien tuotteiden tuonnista muodostuu tarkasteltavana olevasta tuotteesta. Tästä huolimatta Eurostatin toimittamia tietoja oikaistiin alustavan laskelman yhteydessä saatavilla olevien tietojen perusteella (yhteisön tuotannonalan arviot). Koska muita luotettavampia tietoja ei ollut saatavilla, menetelmää käytettiin lopullista polkumyyntimarginaalia määritettäessä.

(39) Toinen yritys väitti, että sen vientihintoja vahvistettaessa olisi käytettävä kahdelta etuyhteydettömältä tuojalta saatuja tietoja, sillä niiden osuus yrityksen yhteisöön suuntautuneesta myynnistä oli tutkimusajanjakson aikana yli 80 prosenttia. Toinen tuojista ei kuitenkaan suostunut yhteistyöhön tutkimuksen aikana. Yhteistyössä toimineelta etuyhteydettömältä tuojalta saatuja tietoja ei voitu myöskään yhdistää asianomaisen vientiä harjoittavan tuottajan toimittamiin tietoihin. Tämän vuoksi vientihintaa ei voitu määritellä toimitettujen tietojen perusteella ja väite oli hylättävä.

(40) Koska muita tietoja ei toimitettu, käytettiin väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 77 kappaleessa kuvattua menetelmää ja vientihinta laskettiin Eurostatin toimittamien tietojen perusteella.

2.4 *Vertailu*

(41) Koska asianomaiset osapuolet eivät esittäneet huomautuksia, vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 78 ja 79 kappaleessa esitetyt päätelmät.

3. **Polkumyyntimarginaali**

(42) Koska asianomaiset osapuolet eivät esittäneet huomautuksia, vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 24, 65–68 ja 80–82 kappaleessa vahvistettu polkumyyntimarginaalien laskentamenetelmä. Edellä esitetyn perusteella lopulliset polkumyyntimarginaalit ilmaistuina prosentteina CIF-tuontihinnasta yhteisön rajalla ovat seuraavat:

Viejämaa	Polkumyynti-marginaali
Kiina	99,7 %
Venäjä	36,6 %

D. **VAHINKO**

1. **Yhteisön tuotanto, yhteisön tuotannonala ja yhteisön kulutus**

(43) Koska tältä osin ei esitetty huomautuksia, vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 83–87 kappaleessa esitetyt päätelmät.

2. **Tarkasteltavana olevan tuonnin vaikutusten kumulatiivinen arviointi**

(44) Kaksi venäläistä vientiä harjoittavaa tuottajaa väitti, että Venäjältä peräisin olevaa rakeisen PTFE:n tuontia ei saisi vahinkoa arvioitaessa kumuloida väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 91 kappaleessa esitetyistä syistä. Väitettä perustellakseen vientiä harjoittavat tuottajat esittivät, että yhteisön tuotannonalan kannattavuuden aleneminen vuodesta 2002 alkaen ajoittui samaan aikaan kuin Venäjältä peräisin oleva tuonti väheni, kun taas Venäjän tuonnin ollessa suurimmillaan vuonna 2001 yhteisön tuotannonalan voittomarginaalit olivat korkeat. Sen sijaan Kiinasta peräisin oleva tuonti kasvoi samaan aikaan kuin yhteisön tuotannonalan voittomarginaali pieneni. Viejä päätteli, että tästä syystä merkittävä vahinko ei voinut aiheutua Venäjältä peräisin olevasta tuonnista eikä kumulaatio ollut perusteltua.

(45) Huomautettakoon, että kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 90 kappaleessa todetaan Venäjän ja Kiinan hintakehitys oli samansuuntainen. Hinnat laskivat koko tutkimusajanjakson ajan vuosittain merkittävällä prosenttiosuudella. Lisäksi niin Venäjältä kuin Kiinasta peräisin olevan tuonnin hinnat alittivat huomattavasti yhteisön tuotannonalan hinnat 1 päivän tammikuuta 2001 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisenä aikana, jäljempänä 'tarkastelujakso'. Huomautettakoon myös, että Venäjältä peräisin olevan tuonnin suuntaus oli vuoden 2002 laskusta huolimatta vakaa ja että tuonti jopa kasvoi hieman tutkimusajanjakson aikana. Lopulliset päätelmät osoittivat, että Kiinasta ja Venäjältä peräisin oleva rakeisen PTFE:n tuonti kilpaili yhteisön markkinoilla. Tämän vuoksi ja väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 89–92 kappaleessa esitettyjen väitteiden perusteella ei ole syytä päätellä, että Venäjän tuontia ei pitäisi kumuloida. Näin ollen edellä esitetty väite hylättiin.

(46) Koska tältä osin ei esitetty muita huomautuksia, vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 88–93 kappaleessa esitetyt päätelmät.

3. **Tuonti asianomaisista maista**

3.1 *Tarkasteltavana olevan tuonnin määrä, markkinaosuus ja hinnat*

(47) Koska tältä osin ei esitetty huomautuksia, vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 94–96 kappaleessa esitetyt päätelmät.

3.2 *Hinnan alittavuus*

(48) Yksi kiinalainen vientiä harjoittava tuottaja oli huolissaan yhteisön tuotannonalan hintoja alustavasti laskettaessa käytetyistä tuonnin jälkeisistä kustannuksista. Tämä viejä väitti, että kustannukset olisivat korkeammat kuin alustavissa laskelmissa käytetyt esittämättä kuitenkaan mitään näyttöä väitteensä tueksi. Alustavassa vaiheessa tuonnin jälkeiset kustannukset määriteltiin kahden yhteistyössä toimineen tuojan toimittamien tosiasiallisten tietojen perusteella. Toisen viejän antamat vastukset todennettiin. Vaikka toisen tuojan toimittamia tietoja ei todennettu, ne vastasivat ensimmäisen tuojan toimittamia todennettuja tietoja, minkä vuoksi niitä pidettiin riittävän luotettavina. Tämän vuoksi pääteltiin, että tuojien toimittamat tiedot olivat luotettavampia kuin kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien arviot, joiden tueksi ei myöskään toimitettu minkäänlaista näyttöä. Sen vuoksi väite oli hylättävä.

(49) Yksi kiinalainen vientiä harjoittava tuottaja löysi laskuvirheen tuontitullien oikaisulaskelmista. Tämän vuoksi tuontitulleja koskeva oikaisu korjattiin kaikkien kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien osalta tutkimusajanjakson aikana sovelletun tullin mukaisesti.

(50) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 98 kappaleessa todetaan, tarkasteltiin, oliko yhteisön tuotannonalan myymän samankaltaisen tuotteen sekä Venäjältä ja Kiinasta tuodun tarkasteltavana olevan tuotteen välisten laatuerojen vuoksi tehty oikaisu asianmukainen.

(51) Yhteisön tuotannonala väitti, että ainoastaan harvat tuodut tuotelajit (esim. reaktorirae) edellyttivät jälkikäsittelyä. Lisäksi yhteisön tuotannonala väitti, että esisintratun materiaalin tuotanto edellytti myös yhteisön tuotannonalan tuotteiden jatkojalostusta, minkä vuoksi tuontihintaa ei ollut tarpeen oikaista. Venäläiset vientiä harjoittavat tuottajat toimittivat myös tietoja hyvälaatuisten tuotelajien, jotka eivät edellyttäneet minkäänlaista jälkikäsittelyä, myynnistä.

(52) Venäläisten vientiä harjoittavien tuottajien tuottamien tiettyjen rakeisen PTFE:n laatujen todettiinkin olevan hyvälaatuisia, minkä vuoksi niiden käyttö ei edellyttänyt minkäänlaista jälkikäsittelyä. Näitä tuotelajeja myytiin kuitenkin vain hyvin pieniä määriä tutkimusajanjakson aikana ja pääasiassa testaustarkoituksiin. Yhteistyössä toimineilta käyttäjiltä saatujen tietojen perusteella Venäjältä peräisin olevan hyvälaatuisen rakeisen PTFE:n tuonnin osuus oli ainoastaan 1,4 prosenttia Venäjän kokonaistuonnista.

(53) Lisäksi todettiin, että kaikki muut tuodun rakeisen PTFE:n laatuluokat edellyttivät jälkikäsittelyä, pääasiassa lämpökäsittelyä ja lisäjauhatusta. Nämä käsittelyt on erotettava esisintratun polytetrafluorieteenin tuotantoprosessista, joka on jälkikäsittelyn jälkeinen erityisprosessi. Näin ollen alustavassa vaiheessa tehty oikaisu kuvastaa asianmukaisesti yhteisön tuotannonalan valmistaman samankaltaisen tuotteen ja tarkasteltavana olevan tuotteen välisiä laatueroja eikä sisällä esisintrattujen laatuluokkien tuotannon edellyttämän rakeisen PTFE:n käsittelystä aiheutuvia lisäkustannuksia. Tästä syystä yhteisön tuotannonalan väitteet oli hylättävä.

(54) Yksi venäläinen vientiä harjoittava tuottaja ja yksi venäläinen rakeisen PTFE:n tuoja väittivät, että vaikka asianomaisen vientiä harjoittavan tuottajan viemä rakeinen PTFE jälkikäsiteltäisiin, se olisi edelleenkin heikkolaatuisempaa kuin yhteisön tuotannonalan tuottama ja yhteisön markkinoilla myymä rakeinen PTFE. Vientiä harjoittava tuottaja totesi myös, että jälkikäsittely tasaisi ainoastaan laatueroja, jotka liittyvät tuotteen hiukkaskokoon ja puhtauteen, muuttamatta lainkaan muita tärkeitä laatua koskevia muuttujia kuten murtolujuutta ja -venymää, mikä vaikuttaisi merkittävästi venäläisen rakeisen PTFE:n ominaislaatuun ja näin ollen myös välituotteen laatuun. Väitteensä tueksi edellä mainittu tuoja toimitti tietoja testaustuloksista, jotka osoittivat, että yhteisön tuottajien tuottaman rakeisen PTFE:n ja Venäjältä tuodun jälkikäsitellyn rakeisen PTFE:n välillä on laatueroja. Tämän perusteella väitettiin, että oikaisussa olisi otettava huomioon muutkin kuin jälkikäsittelykustannukset.

(55) Näitä väitteitä ei pystytty kuitenkaan vahvistamaan tutkimuksessa. Todettiin, että tuojan testaustuloksista toimittavat tiedot eivät olleet edustavia vaan melko sattumanvaraisia, sillä testattavaksi oli valittu ainoastaan yksi tuotantoerä. Jopa tämän erän sisällä testattu kaikki rakeinen PTFE täytti normin edellyttämät vaatimukset huolimatta teknisissä eritelmissä olevista eroista. Tämän vuoksi toimitettua näyttöä ei pidetty vakuuttavana. Väitettyjen laatuerojen määrää ei voitu myöskään ilmoittaa edellä mainitun venäläisen vientiä harjoittavan tuottajan ja tuojan toimittamien tietojen perusteella. Tämän vuoksi vahvistettiin, että vientiä harjoittavan tuottajan tuoma jälkikäsitelty rakeinen PTFE vastasi laadultaan yhteisön tuotannonalan tuottamaa ja yhteisön markkinoilla myymää rakeista PTFE:tä ja että sitä voitiin käyttää monenlaisissa samankaltaisissa sovelluksissa.

(56) Edellä esitetyn perusteella todettiin, että hinnan alittavuuden marginaalia laskettaessa tehty alustava oikaisu oli asianmukainen. Sen sijaan oikaisua korjattiin kahden käyttäjän toimittamien todennettujen tietojen perusteella, minkä ansiosta kustannukset oli mahdollista laskea tarkasti. Näin ollen oikaisun määrä oli 36,7 prosenttia asianomaisten käyttäjien/tuojien ostohinnasta.

(57) Edellä mainittujen korjausten perusteella ja koska muita huomautuksia ei esitetty, vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 97 ja 98 kappaleessa esitetyt päätelmät.

(58) Edellä esitetyn perusteella lajikohtainen vertailu osoitti, että Kiinasta ja Venäjältä peräisin olevaa tuotetta myytiin yhteisössä hinnoilla, jotka alittivat yhteisön tuotannonalan hinnat tutkimusajanjakson aikana 20,5 prosentilla (Kiina) ja 13,5 prosentilla (Venäjä).

3.3 *Yhteisön tuotannonalan tilanne ja vahinkoa koskevat päätelmät*

3.3.1 Yleisiä huomautuksia

(59) Eräät asianomaiset osapuolet vetosivat tiettyjen vahinkoa kuvaavien tekijöiden myönteiseen kehitykseen ja väittivät, ettei pelkästään muiden vahinkoa kuvaavien indikaattorien (kuten myyntihinnat ja kannattavuus) kielteisen kehityksen perusteella voida päätyä siihen, että yhteisön tuotannonalan on kärsinyt merkittävää vahinkoa.

(60) Huomautettakoon, että perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa säädetään, että tutkittaessa polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta yhteisön tuotannonalaan on otettava huomioon kaikki taloudelliset tekijät ja seikat, sillä mikään näistä tekijöistä yksinään tai yhdessä ei välttämättä ole ratkaiseva. Tämän vuoksi ei edellytetä, että kaikkien vahinkoa kuvaavien tekijöiden tulisi kehittyä kielteisesti, jotta yhteisön tuotannonalan voitaisiin päätellä kärsineen merkittävää vahinkoa.

(61) Määritettäessä yhteisön tuotannonalan kärsimää merkittävää vahinkoa onkin tämän vuoksi tarkasteltava yleistä taloudellista tilannetta. Merkityksellisten päätelmien tekemiseksi tiettyjen vahinkoa kuvaavien indikaattorien myönteistä kehitystä ei saisi tarkastella erillään vaan laajemmassa yhteydessä, toisin sanoen muiden vahinkoa kuvaavien indikaattorien kehityksen yhteydessä. Tässä tapauksessa ja kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 117 kappaleessa todetaan, tiettyjen vahinkoa kuvaavien indikaattorien myönteistä kehitystä on tarkasteltava yhteisön tuotannonalan suorituskykyyn tarkasteltavan olevan tuonnin vuoksi kohdistuneiden merkittävien kielteisten kokonaisvaikutusten valossa ja ottaen huomioon yhteisön tuotannonalan kannanotot. Yhteisön tuotannonalan tilanteen kielteinen yleiskuva näkyy erityisesti sen myyntihintojen ja kannattavuuden laskussa.

(62) Tämän vuoksi pääteltiin, että alustavissa laskelmissa valittu lähestymistapa oli kohtuullinen ja perusasetuksen mukainen, minkä vuoksi lopullisia päätelmiä ei muutettu.

3.3.2 Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

(63) Eräät asianomaiset osapuolet väittivät, että yhteisön tuotannonala pystyi nostamaan tuotantokapasiteettiaan, tuotantomääriään ja kapasiteettinsa käyttöastetta, vaikka yhteisön kulutus laski, mikä ei osoita, että yhteisön tuotannonalalle olisi aiheutunut vahinkoa.

(64) Kulutuksen lasku (12 %) näkyi kuitenkin vasta vuonna 2002, jolloin myös yhteisön tuotannonalan tuotantomäärä laski 13 prosentilla. Tämän myötä myös kapasiteetin käyttöaste laski saman vuoden aikana. Tämän vuoksi ja kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 102 kappaleessa todetaan, yhteisön tuotannonalan oli myyntinsä elvyttämiseksi ja voidakseen kilpailla polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin kanssa alennettava myyntihintojaan. Tästä huolimatta myös yhteisön tuotannonalan myynti väheni hieman vuonna 2002.

(65) Lisäksi tuotantomäärän kehitystä on tarkasteltava laajemmassa yhteydessä kuin yksinomaan yhteisön kulutukseen suhteutettuna. Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 134 kappaleessa todetaan, yhteisön tuotannonalan vientimyynti kasvoi hieman, mikä vaikutti myös tuotantolukuihin. Lisäksi rakeisen PTFE:n tuotantomäärän kasvu johtuu osittain siitä, että eräät yhteisön tuottajat alkoivat käyttää yhteisössä aiempaa enemmän rakeista PTFE:tä muun muassa yhdisteiden ja mikrosoitujen aineosien tuotannossa. Tuotantomäärän ja tuotantokapasiteetin yleinen kasvu tutkimusajanjakson aikana liittyi myös yhteisön tuotannonalan pyrkimyksiin reagoida polkumyynnillä tapahtuvaan tuontiin lisäämällä myyntimääriään myyntihintojen ja kannattavuuden kustannuksella.

(66) Tämän vuoksi vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 101 ja 102 kappaleessa esitetyt päätelmät.

3.3.3 Myynnin määrä ja markkinaosuus

(67) Eräät asianomaiset osapuolet väittivät myös, että myynnin määrän ja markkinaosuuden kasvu osoittivat selvästi, että yhteisön tuotannonalalle ei aiheutunut merkittävää vahinkoa varsinkin, kun kysyntä laski samaan aikaan. Venäläinen vientiä harjoittava tuottaja väitti myös, että myynnin kasvu ei voinut johtua yhteisön tuotannonalan strategiasta, jonka mukaisesti myyntihintoja alennettiin halvan tuonnin vuoksi. Tässä yhteydessä verrattiin yhteisön tuotannonalan myynnin määrän kehitystä Venäjältä peräisin olevan tuonnin määrän kehitykseen, jonka todettiin olleen laskusuuntainen huolimatta tuontihintojen alenemisesta.

(68) Venäjän toimittamien tuontitietojen analyysi antoi kuitenkin asiasta hieman erilaisen kuvan. Vaikka Venäjän tuonti ja markkinaosuus pienenivät vuosina 2001 ja 2002 merkittävästi, pieneneminen oli vain marginaalista vuosina 2002–2003 ja suuntaus jopa kääntyi pieneen kasvuun tutkimusajanjakson aikana. Sen sijaan venäläisen tuonnin myyntihinnat laskivat jatkuvasti koko tarkastelujakson aikana. Samaan aikaan kiinalaisen tuonnin hinnat laskivat vielä enemmän, ja kyseisen tuonnin myynnin määrä ja markkinaosuudet kasvoivat huomattavasti samana aikana. Yhteisön markkinoille suuntautuneen halvan kiinalaisen tuonnin vuoksi venäläisten viejien ja yhteisön tuotannonalan oli laskettava tuontihintojaan vielä lisää saadakseen takaisin markkinaosuuksiaan yhteisössä. Koska Venäjältä ja Kiinasta peräisin oleva tuonti on kumuloitu, tämä analyysi on lisäksi tarkoituksenmukaisempi tehdä kunkin viejämaan osalta yhdessä kuin erikseen. Muistutettakoon, että tuonnin markkinaosuus oli jatkuvat erittäin suuri, tuontihinnat laskivat jyrkästi ja ne alittivat huomattavasti yhteisön tuotannonalan hinnat. Tästä syystä venäläisen vientiä harjoittavan tuottajan väite oli hylättävä.

(69) Tämän vuoksi päätellään, että yhteisön tuotannonalan myynnin määrän kehitystä on tarkasteltava samassa yhteydessä kuin polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin aiheuttamaa samanaikaista myynnin arvon ja yksikköhintojen laskua ja tästä yhteisön tuotannonalan kannattavuuteen aiheutunutta huomattavaa kielteistä vaikutusta. Kuten tämän asetuksen johdanto-osan 61 kappaleessa mainitaan, merkityksellisten päätelmien tekemiseksi yhteisön tuotannonalan yleisestä taloudellisesta tilanteesta vahinkoa kuvaavien indikaattorien myönteistä kehitystä ei saisi tarkastella erillään vaan yhdessä muiden vahinkoa kuvaavien indikaattorien kehityksen kanssa.

(70) Koska tältä osin ei esitetty muita huomautuksia, vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 103 ja 104 kappaleessa esitetyt päätelmät.

3.3.4 Varastot

(71) Yksi kiinalainen ja yksi venäläinen vientiä harjoittava tuottaja väitti myös, että yhteisön tuotannonalan varastot pienenivät merkittävästi vuoden 2003 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana, mikä osoittaa, ettei merkittävää vahinkoa olisi aiheutunut.

(72) Huomautettakoon, etteivät varastosiirrot tarkastelujakson aikana olleet merkittäviä eivätkä ne osoittaneet selkeää suuntausta. Vuosina 2001–2002 varastot pienenivät 13 prosentilla ja kasvoivat jälleen 23 prosenttiyksiköllä vuosina 2002–2003. Tämän jälkeen ne taas pienenivät 17 prosenttiyksiköllä tutkimusajanjakson aikana. Lisäksi olisi huomattava, että varastot pienenivät vuoden 2003 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana ainoastaan 216 tonnilla, joka vastaa 4,3 prosenttia yhteisön tuotannonalan myynnin määrästä vuonna 2003 ja 3,9 prosenttia tutkimusajanjakson aikana.

(73) Yhteisön tuotannonala tuotti kuitenkin rakeista PTFE:tä pääasiassa tilauksesta ja varastoidut tuotteet oli yleensä tarkoitus lähettää asiakkaille. Tästä syystä varastojen kasvu vuonna 2003 johtui pikemminkin toimitusviiveistä eikä tätä voida pitää merkityksellisenä vahinkoa osoittavana indikaattorina, sillä se ei vaikuta sinänsä yhteisön tuotannonalan taloudelliseen tilanteeseen. Tämän vuoksi varastojen kehitystä ei pidetty tässä tapauksessa merkityksellisenä vahinkoa osoittavana indikaattorina.

(74) Eräät asianomaiset osapuolet väittivät myös, että varastojen kasvu vuonna 2003 eli vuosi ennen tutkimusajanjaksoa aiheutti vahinkoa yhteisön tuotannonalalle, sillä yhteisön tuotannonalan oli pakko myydä ylijäämävarastot alhaisempaan hintaan tutkimusajanjakson aikana. Kuten johdanto-osan 73 kappaleessa mainitaan, tuotanto perustui tilauksiin ja tästä syystä varastojen kasvu vuonna 2003 johtui todennäköisesti toimitusviiveistä. Hinnoista oli sen sijaan jo sovittu asiakkaiden kanssa. Varastojen kasvua 283 tonnilla vuonna 2003 ei voida pitää merkittävänä, sillä sen osuus mainitun vuoden myynnin määrästä on ainoastaan 5,6 prosenttia. Tämän vuoksi päätelttiin, ettei yhteisön tuotannonalalle aiheutunut merkittävä vahinko voinut johtua varastojen kasvusta ennen tutkimusajanjakson alkua.

(75) Näin ollen väite oli hylättävä ja väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 105 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistettiin.

3.3.5 Myyntihinnat

(76) Samat vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, ettei yhteisön myyntihintojen kielteinen kehittyminen ollut merkityksellinen vahinkoa osoittava indikaattori, sillä rakeisen PTFE:n myyntihinnat laskivat yleisesti markkinavoimien vuoksi. Yksi vientiä harjoittava tuottaja asetti myös kyseenalaiseksi laskelmien paikkansapitävyyden toimittamatta kuitenkaan minkäänlaista näyttöä siitä, miltä osin laskelmat olivat virheellisiä.

(77) Yhteisön tuotannonalan alustavissa vientihintalaskelmissa ei todettu minkäänlaisia virheitä, minkä vuoksi alustavat laskelmat vahvistettiin.

(78) Väitteiden mukaan yhteisön myyntihinnat laskivat merkittävästi tarkastelujakson aikana, mikä vaikutti huomattavasti yhteisön tuotannonalan kannattavuuteen. Nämä katsottiin tärkeimmiksi tekijöiksi vahinkoa määritettäessä, koska ne vaikuttivat välittömästi yhteisön tuotannonalan taloudelliseen tilanteeseen. Tämän vuoksi vahvistettiin, että tässä tutkimuksessa vientihinnat ovat erittäin merkityksellinen vahinkoa kuvaava indikaattori ja vientiä harjoittavan tuottajan väite oli hylättävä tältä osin.

(79) Yleistä hinnanlaskua koskevan väitteen osalta voidaan todeta, ettei todettu mitään tekijöitä, jotka olisivat osoittaneet hinnanlaskun johtuvan esimerkiksi kustannussäästöistä. Tämän vuoksi vahvistettiin, että tässä tutkimuksessa vientihinnat ovat erittäin merkityksellinen vahinkoa kuvaava indikaattori ja vientiä harjoittavan tuottajan väite oli hylättävä vahinkoanalyysin osalta. Loppuosa tästä väitteestä liittyy enemmän syy-yhteyttä koskevaan kysymykseen, minkä vuoksi sitä käsitellään jäljempänä johdanto-osan 106 ja 107 kappaleessa.

(80) Koska tältä osin ei esitetty muita huomautuksia, vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 106 kappaleessa esitetyt päätelmät.

3.3.6 Kasvu

(81) Väitteiden mukaan alustavat laskelmat eivät selittäneet yhteisön tuotannonalan kasvua varsinkaan suhteessa yhteisön kulutuksen laskuun tarkastelujakson aikana. Koska yhteisön tuotannonalan kasvu määritettiin sen markkinaosuuden kehityksen perusteella, viitataan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 103 kappaleeseen ja tämän asetuksen johdanto-osan 67 ja 69 kappaleeseen.

3.3.7 Investoinnit ja pääoman saanti

(82) Yksi kiinalainen vientiä harjoittava tuottaja vastusti alustavia päätelmiä, joiden mukaan pääoman saanti ei ollut merkityksellinen vahinkoa kuvaava indikaattori.

(83) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 109 kappaleessa esitetään todettiin, että koska yhteisön tuottajat ovat osallisina suuremmissa yhtymissä ja saavat tästä syystä rahoitusta yhtymien sisäisten konsernitilijärjestelmien kautta, pääoman saanti ei ollut merkityksellinen vahinkoa kuvaava indikaattori. Vaikka eräille suuremmissa yhtymissä osallisina oleville tuottajille on aiheutunut vahinkoa, tämä ei yleensä vaikuta pääoman saantiin. Kiinalainen vientiä harjoittava tuottaja ei täsmentänyt, mitä päätelmiä se vastusti eikä esittänyt väitteensä tueksi muita selvityksiä. Näin ollen väite oli hylättävä ja vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 108 ja 109 kappaleessa esitetyt päätelmät.

3.3.8 Kannattavuus, sijoitetun pääoman tuotto ja kassavirta

(84) Eräät vientiä harjoittavat tuottajat huomauttivat myös, että yhteisön tuotannonalan kannattavuus kasvoi vuoden 2003 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana, mitä ei ollut otettu huomioon alustavissa päätelmissä.

(85) Väite oli hylättävä, sillä yhteisön tuotannonalan kannattavuuden kehitystä koko tarkastelujakson aikana analysoitiin väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa. Kannattavuuden kasvu vuoden 2003 ja tutkimusajanjakson aikana ei kumonnut päätelmää, jonka mukaan kannattavuus kasvoi vuoden 2001 ja tutkimusajanjakson aikana kokonaisuudessaan merkittävästi eli 9,2 prosenttiyksikköä. Tutkimusajanjaksonaikainen kannattavuus oli vain hieman kannattavuusrajan yläpuolella (0,1 %) ja olisi ollut jopa alhaisempi, jos yhteisön tuotannonala olisi säilyttänyt hintansa ennallaan, jolloin sen markkinaosuus ja myynnin määrä olisivat pienentyneet. Tästä syystä pääteltiin, että tämä vahinkoa kuvaava tekijä osoitti selkeän kielteisen kehityksen tarkastelujakson aikana.

(86) Koska tältä osin ei esitetty muita huomautuksia, vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 110 ja 111 kappaleessa esitetyt päätelmät.

3.3.9 Työllisyys ja tuottavuus

(87) Kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat ja kaksi venäläistä vientiä harjoittavaa tuottajaa esittivät uudelleen työllisyyttä ja tuottavuutta koskevat väitteensä, joiden mukaan nämä tekijät eivät osoittaneet merkittävää vahinkoa aiheutuneen. Koska uusia tietoja ei esitetty, vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 112 kappaleessa esitetyt alustavat päätelmät.

3.3.10 Yhteisön tuotannonalan viennin kasvu

(88) Edellä mainitut vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että yhteisön tuotannonalan viennin kasvu tarkastelujakson aikana osoitti, ettei sille ollut aiheutunut merkittävää vahinkoa.

(89) Tässä yhteydessä on täsmennettävä, että väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 134 kappaleessa esitettiin virheellisesti, että vienti kasvoi 3 prosenttia tarkastelujakson aikana. Todellisuudessa yhteisön tuotannonalan vienti kasvoi 54 prosentilla. Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan samassa kappaleessa esitetään paikkansapitävästi viennin kasvun osuus yhteisön tuotannonalan kokonaismyynnistä tutkimusajanjakson aikana oli ainoastaan 12,7 prosenttia. Tämän vuoksi vahvistettiin, että absoluuttisesti kasvu ei ollut merkittävä (noin 250 tonnia). Näin ollen huolimatta vientimyynnin kasvusta sen osuus yhteisön tuotannonalan kokonaismyynnistä oli varsin pieni. Tämän perusteella sen ei katsottu osoittavan, että yhteisön tuotannonalan tilanne olisi ollut hyvä.

3.3.11 Palkat

(90) Koska tältä osin ei esitetty huomautuksia, vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 113 kappaleessa esitetyt päätelmät.

3.3.12 Polkumyyntimarginaalin merkittävyys

(91) Koska tältä osin ei esitetty huomautuksia, vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 114 kappaleessa esitetyt päätelmät.

3.3.13 Aiemmasta polkumyynnistä toipuminen

(92) Koska tältä osin ei esitetty huomautuksia, vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 116 kappaleessa esitetyt päätelmät.

3.3.14 Vahinkoa koskevat päätelmät

(93) Koska tiettyjen asianomaisten osapuolten väitteet perustuivat valituksessa annettuihin tietoihin, on huomautettava, että alustavat päätelmät perustuivat yhteisön tuottajien todennettuihin tutkimusajanjaksonaikaisiin tietoihin.

(94) Tämän perusteella ja huolimatta eräiden vahinkoa kuvaavien tekijöiden myönteisestä kehityksestä pääteltiin, että yhteisön tuotannonalan yleinen taloudellinen tilanne huonontui merkittävästi tarkastelujakson aikana ja että yhteisön tuotannonalalle aiheutui merkittävää vahinko tarkasteluajanjakson aikana.

(95) Tästä syystä vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 101–120 kappaleessa esitetyt päätelmät yhteisön tuotannonalan tilanteesta ja vahingosta.

E. **SYY-YHTEYS**

1. **Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutukset**

(96) Koska tältä osin ei esitetty huomautuksia, vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 122–126 kappaleessa esitetyt päätelmät.

2. **Muiden tekijöiden vaikutus**

2.1 *Kulutuksen ja kysynnän kehitys*

(97) Eräät asianomaiset osapuolet esittivät uudelleen, että kulutuksen ja kysynnän lasku yhteisön markkinoilla olivat hinnoitteluun vaikuttavia tekijöitä ja että niitä olisi tarkasteltava yhteisön tuotannonalan hintojen ja kannattavuuden laskuun johtaneina tärkeimpinä syinä polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin sijaan. Osapuolet eivät kuitenkaan toimittaneet uusia tietoja tai näyttöä vaan ainoastaan esittivät uudelleen ennen väliaikaisten tullien käyttöönottoa esittämänsä väitteet. Ne väittivät myös, että väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 127 kappaleessa esitetty kulutuksen laskun ja yhteisön markkina-arvon laskun välinen vertailu on tarpeeton, sillä myyntihinnat riippuivat kulutuksen ja kysynnän kehityksen ohella myös tarjonnasta.

(98) Vaikka ei voidakaan kiistää, että tavanomaisissa kilpailuolosuhteissa hinnat määräytyvät tarjonnan ja kysynnän perusteella, muistutetaan, että tässä tapauksessa epäterve käyttäytyminen eli polkumyyntikäytännöt vääristivät tavanomaisia markkinaolosuhteita. Tutkimus osoitti, että tutkimusajanjakson aikana esiintyi kaikkien vientiä harjoittavien tuottajien osalta huomattavaa polkumyyntiä ja hinnat olivat huomattavasti alhaisemmat koko tarkastelujakson ajan, minkä vuoksi yhteisön tuotannonalan hintoihin kohdistui suuria paineita.

(99) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 129 kappaleessa jo korostetaan, Venäjältä ja Kiinasta peräisin olevan tuonnin hinnat laskivat huomattavasti enemmän kuin yhteisön kulutus samana ajanjaksona. Lisäksi tarkastelun kohteena olevista maista peräisin olevan tuonnin hintojen huomattava lasku jatkui, kun taas yhteisön kulutus säilyi suhteellisen vakaana vuodesta 2002 alkaen ja jopa nousi hieman. Samaan aikaan muista kolmansista maista peräisin olevan tuonnin hinnat laskivat vähemmän kuin venäläisen ja kiinalaisen tuonnin hinnat. Kulutuksen ja yhteisön tuotannonalan hintojen laskun välistä suoraa yhteyttä ei voitu sen vuoksi vahvistaa ja pääteltiin, ettei kulutuksen kehittymisen vaikutusta voitu pitää sellaisena, ettei polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin aiheuttamaa vahinkoa voitaisi luokitella merkittäväksi. Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin markkinaosuus oli tosiasiassa huomattava (noin 35 %) ja tuontihinnat olivat erittäin alhaiset. Tähän verrattuna kulutuksen laskun vaikutus, joka lisäksi näkyi vasta vuonna 2002, on hyvin pieni. Yhteisön tuotannonala ei myöskään menettänyt suurtuotannon etuja kulutuksen laskun seurauksena.

(100) Hintojen laskun ja kulutuksen laskun välinen epätasapaino käy ilmi myös siitä, ettei kulutuksen lasku vastannut myöskään rakeisen PTFE:n yhteisön markkina-arvon laskua. Tästä syystä markkina-arvon ja kulutuksen vertailu oli pätevä, vaikka se ei ollutkaan ainoa indikaattori, jonka avulla arvioitiin sitä, johtuiko yhteisön tuotannonalan hintojen lasku polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista.

(101) Koska tältä osin ei esitetty muita huomautuksia, vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 127–129 kappaleessa esitetyt päätelmät.

2.2 *Muista yhteisön ulkopuolisista maista kuin Venäjältä ja Kiinasta peräisin oleva tuonti*

(102) Koska tältä osin ei esitetty huomautuksia, vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 130 kappaleessa esitetyt päätelmät.

2.3 *Valituksen tekijöihin kuulumattomien yhteisön tuottajien toimintakyky*

(103) Vaikka valituksen tekijöihin kuulumattomille yhteisön tuottajille aiheutui vahinkoa väitettiin, että se näkyi pikemminkin markkinaosuuden pienenemisenä kuin kannattavuuden laskuna kuten yhteisön tuotannonalan tapauksessa. Tämän perusteella väitettiin, ettei yhdellä ja samalla tekijällä eli polkumyynnillä tapahtuneella tuonnilla voinut olla tällaisia vastakkaisia vaikutuksia yhteisön tuottajien tilanteeseen sen mukaan, olivatko ne valituksen tekijöiden joukossa. Näin ollen väitettiin, että yhteisön tuottajille aiheutuneen merkittävän vahingon taustalla olivat muut syyt.

(104) Tämä väite oli hylättävä. Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 103 kappaleessa todetaan, tuottajat voivat halpaa tuontia kohdatessaan joko säilyttää myyntihintansa ennallaan myynnin määränsä ja markkinaosuutensa kustannuksella tai alentaa myyntihintojaan säilyttääkseen suurtuotannon edut mahdollisimman laajasti ja puolustaakseen asemaansa markkinoilla. Tämän vuoksi ei ole epätavallista, että eri tuottajat valitsevat erilaiset strategiat ja että näille tuottajille aiheutuvat vahinko ilmenee joko niiden markkinaosuuden tai niiden myyntihintojen kielteisenä kehityksenä tai molempien yhdistelmänä ja tämän jälkeen niiden kannattavuuden heikkenemisenä. Koska polkumyynnin määrä oli huomattava, tuontimäärät ja markkinaosuudet olivat merkittäviä, hinnat olivat huomattavasti alhaisemmat, polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin hinnat laskivat jyrkästi ja muita syitä ei todettu voidaan päätellä, että polkumyynti vaikutti kielteisesti yhteisön tuotannonalan tilanteeseen.

(105) Koska tältä osin ei esitetty huomautuksia, vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 133 kappaleessa esitetyt päätelmät.

2.4 *Maailmanlaajuinen hintakehitys, talouden laskusuhdanne ja markkinoiden supistuminen*

(106) Eurostatin tilastoimien tuontihintojen laskusuuntauksen ja erityisesti Yhdysvaltojen ja Sveitsin tuontihintojen laskun väitettiin laskeneen rakeisen PTFE:n hintoja yleisesti koko yhteisön markkinoilla. Hintojen lasku johtui myös siitä, että rakeisen PTFE:n markkinat supistuivat eli kysyntä ja kulutus laskivat. Tästä syystä yhteisön tuotannonalan myyntihintojen lasku johtui pikemminkin yleisestä hintojen laskusuuntauksesta kuin asianomaisista maista peräisin olleesta polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista.

(107) Huomautettakoon, että Eurostatin tilastoimien tuontihintojen ja erityisesti Sveitsin ja Yhdysvaltojen tuontihintojen analyysi osoitti, että ne olivat huomattavasti korkeammat kuin Kiinan ja Venäjän samoin kuin yhteisön tuotannonalan tuontihinnat. Niin ikään valituksen tekijöihin kuulumattomien yhteisön tuottajien hinnat olivat korkeammat kuin yhteisön tuotannonalan hinnat. Tästä syystä pääteltiin, että kolmannet maat ja valituksen tekijöihin kuulumattomat yhteisön tuottajat eivät aiheuttaneet hintoihin kohdistuvaa kilpailupainetta, jota voitaisiin pitää vahingon merkittävänä syynä.

(108) Kuten edellä mainitaan vaikka yhteisön kulutus laski huomattavasti vuodesta 2001 vuoteen 2002, se säilyi suhteellisen vakaana tämän jälkeen ja jopa kasvoi hieman. Lisäksi suuntaus oli kasvava tutkimusajanjakson jälkeen. Tästä syystä rakeisen PTFE:n markkinoita ei voida pitää supistuvina markkinoina.

(109) Edellä esitetyn perusteella pääteltiin, että tarkastelujaksonaikainen yleinen taloudellinen laskusuuntaus ei poistanut Kiinasta ja Venäjältä peräisin olevan polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon välistä syy-yhteyttä.

2.5 *Yhteisön tuotannonalan tehokkuus*

(110) Eräät yhteistyössä toimineet viejät totesivat, että väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 135 kappaleessa esitetty alustava päätelmä eli se, että yhteisön tuotannonalan tuotantokustannukset laskivat ei vastannut valituksen yhteydessä toimitettuja tietoja, joiden mukaan yhteisön tuotannonalan yksikkökustannukset nousivat tarkastelujakson aikana. Viejät väittivät, että kustannusten nousun vaikutusta merkittävän vahingon aiheutumiseen olisi pitänyt tutkia. Huomautettakoon, että väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 135 kappaleessa esitetty päätelmä perustui tietoihin, jotka todennettiin eurooppalaisten tuottajien toimitiloihin tehtyjen useiden tarkastuskäyntien aikana. Tämän vuoksi nämä väitteet hylättiin.

(111) Toinen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että yhteisön tuotannonala laski myyntihintojaan tarpeettoman paljon, mistä on osoituksena se, että yhteisön tuotannonala kasvatti myyntimääriään ja markkinaosuuttaan (sen sijaan, että se olisi pelkästään säilynyt ennallaan) tarkastelujakson aikana. Lisäksi väitettiin, että kannattavuuden lasku (kapasiteetin pienen käyttöasteen ja palkkojen nousun vuoksi) johtui pikemminkin yksikkökustannusten noususta kuin tarkasteltavan olevasta tuonnista.

(112) Huomautettakoon ensinnäkin, että päinvastoin kuin vientiä harjoittavat tuottajat väittivät yhteisön tuotantokustannukset laskivat tarkastelujakson aikana, minkä vuoksi tämä ei voinut olla syynä yhteisön tuotannonalan kannattavuuden laskuun. Vaikka onkin totta, että yhteisön tuotannonala pystyi säilyttämään markkina-asemansa ja jopa kasvattamaan markkinaosuuttaan, tämä ei vaikuttanut sen kannattavuuteen. Muistutettakoon, että tarkasteltavana olevan tuonnin hinnat olivat huomattavasti alhaisemmat kuin yhteisön tuotannonalan hinnat koko tarkastelujakson ajan eikä yhteisön tuotannonalan markkinaosuuden kasvu vaikuttanut tähän tilanteeseen.

(113) Edellä esitetyn perusteella pääteltiin, että koska yhteisön tuotannonalan tuotantoprosessit olivat tehokkaita ja tuotantokustannukset laskivat, yhteisön tuotannonalalle aiheutunut merkittävä vahinko ei ollut itseaiheutettua. Tästä syystä vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 135 kappaleessa esitetyt päätelmät.

2.6 *Myynti kytkösmarkkinoilla*

(114) Kaksi venäläistä vientiä harjoittavaa tuottajaa väitti, että ainakin kahden yhteisön tuottajan rakeisen PTFE:n myynti kytkösmarkkinoilla kasvoi huomattavasti tarkastelujakson aikana. Tuottajat väittivät, että myyntiä kytkösmarkkinoilla olisi pidettävä yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon mahdollisena syynä, koska tämä myynti oli tavallisesti tappiollista.

(115) Tutkimus osoitti, että kytkösmarkkinamyynnin osuus yhteisön tuotannonalan kokonaistuotannosta oli vain noin 5 prosenttia tarkastelujakson aikana. Pienen määrän vuoksi pääteltiin, ettei kytkösmarkkinamyynti poistanut Kiinasta ja Venäjältä peräisin olevan polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon välistä syy-yhteyttä, vaikka se olikin tappiollista.

2.7 *Venäjältä ja Kiinasta tuodun rakeisen PTFE:n ja yhteisön tuotannonalan tuottaman ja myymän rakeisen PTFE:n kilpailutilanne*

(116) Yksi vientiä harjoittava tuottaja väitti, että koska asianomaisista maista tuotu rakeinen PTFE oli yleisesti ottaen heikkolaatuisempaa eikä kilpaillut yhteisön tuotannonalan yhteisön markkinoilla myymän tuotteen kanssa, yhteisön tuotannonalalle aiheutunut vahinko ei voinut aiheutua tarkasteltavana olevasta tuonnista.

(117) Muistutettakoon, että tämän asetuksen johdanto-osan 12–14 kappaleessa pääteltiin, että huolimatta eri tuotelajeista (laatuerot mukaan luettuina) yhteisön tuotannonalan tuottamalla rakeisella PTFE:llä ja asianomaisista maista tuodulla tarkasteltavana olevalla tuotteella on samat fysikaaliset ominaisuudet ja niiden pääasialliset käyttötarkoitukset ovat olennaisesti samat. Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 16, 90 ja 92 kappaleessa ja tämän asetuksen johdanto-osan 10 kappaleessa todetaan, tutkimus osoitti myös, että kaikki tuodut tuotelajit kilpailevat yhteisön tuotannonalan tuottamien ja yhteisön markkinoilla myymien tuotelajien kanssa. Siksi edellä esitetty väite oli hylättävä.

2.8 *Yhteisön tuotannonalan vienti*

(118) Kuten tämän asetuksen johdanto-osan 89 kappaleessa mainitaan, yhteisön tuotannonalan vientimyynti kasvoi 54 prosenttia. On kuitenkin vahvistettava väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 134 kappaleessa esitetyt tärkeimmät päätelmät eli se, että viennin kasvun osuus yhteisön tuotannonalan kokonaismyynnistä oli varsin pieni (12,7 % tutkimusajanjakson aikana). Koska tältä osin ei esitetty muita huomautuksia, vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 134 kappaleessa esitetyt päätelmät.

2.9 *Valuuttakurssien vaihtelu*

(119) Eräät asianomaiset osapuolet väittivät, että yhteisön tuotannonalalle aiheutunut vahinko johtui Yhdysvaltain dollarin heikkenemisestä euroon nähden. Ne väittivät, että i) dollarin arvon heikkeneminen on vähentänyt yhteisön tuotannonalan vientimyyntiä Yhdysvaltoihin; ja ii) lisännyt venäläisen ja kiinalaisen tuonnin kilpailukykyä.

(120) Yhteisön tuotannonalan vientimyynnin osalta todettakoon, että nämä osapuolet eivät esittäneen väitteensä tueksi minkäänlaista näyttöä vaan niiden väitteet perustuivat pelkkiin oletuksiin. Osapuolet eivät etenkään täsmentäneet, oliko yhteisön tuotannonalan vientimyynnin määrä, arvo vai molemmat vähentyneet. Joka tapauksessa, kuten tämän asetuksen johdanto-osan 118 kappaleessa jo todetaan, yhteisön tuotannonalan vientimyynti kasvoi 54 prosentilla tarkastelujakson aikana. Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 134 kappaleessa todetaan, yhteisön tuotannonalan vientimyyntiä koskeva voittomarginaali oli suurempi kuin yhteisön markkinoilla toteutunutta myyntiä koskeva voittomarginaali. Tämän vuoksi yhteisön tuotannonalan vientimyynnin kehityksellä ei voida katsoa olleen minkäänlaista kielteistä vaikutusta yhteisön tuotannonalan tilanteeseen.

(121) Venäjältä ja Kiinasta peräisin oleva tuonti tapahtui huomattavan alhaiseen polkumyyntihintaan eli Venäjän polkumyyntimarginaali oi 36,6 prosenttia ja Kiinan lähestulkoon 100 prosenttia. Toisaalta muista maista peräisin olevan yhteisöön suuntautuneen tuonnin osuus yhteisön kulutuksesta oli noin 25 prosenttia, ja Yhdysvaltain dollarin heikkenemisestä huolimatta tuontihinnat olivat huomattavasti korkeammat kuin venäläisessä ja kiinalaisessa tuonnissa. Tarkasteltavana olevan tuonnin hinnat alittivat myös yhteisön hinnat huomattavasti koko jakson aikana ja Yhdysvaltain dollari heikkeni euroon nähden huomattavasti enemmän. Tämän vuoksi väite hylättiin.

2.10 *Syy-yhteyttä koskeva päätelmä*

(122) Edellä esitettyjen huomioiden ja väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 121–138 kappaleessa olevien muiden tekijöiden perusteella päätellään, että tuonti Venäjältä ja Kiinasta on aiheuttanut yhteisön tuotannonalalle perusasetuksen 3 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua merkittävää vahinkoa.

F. **YHTEISÖN ETU**

1. **Käyttäjiin kohdistuneet taloudelliset vaikutukset**

(123) Useat käyttäjät esittivät uudelleen, että lopullisten toimenpiteiden käyttöönotto vaikuttaisi erittäin kielteisesti niiden taloudelliseen tilanteeseen, koska ne eivät kykenisi siirtämään polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöönotosta odotettavissa olevaa kustannusten nousua asiakkailleen.

(124) Sen jälkeen, kun väliaikaiset toimenpiteet oli annettu tiedoksi, otettiin yhteyttä viiteen käyttäjään/jalostajaan, jotka eivät siihen mennessä olleet toimineet yhteistyössä, ja niitä pyydettiin täyttämään kyselylomake. Nämä käyttäjät/jalostajat pyysivät kyselylomaketta vasta väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen eivätkä ne olleet aiemmin yhteisön toimielinten tiedossa. Todettiin, että useat näistä käyttäjistä toivat suurimman osan tuotanto/jalostusprosessissaan käyttämästä rakeisesta PTFE:stä asianomaisista maista. Nämä käyttäjät edustivat suurta osaa Venäjän ja Kiinan kokonaistuonnista sekä yhteisön kokonaiskulutuksesta. Ne väittivät, että polkumyynnin vastaiset toimenpiteet vaikuttaisivat huomattavasti niiden kannattavuuteen. Näissä olosuhteissa, ottaen huomioon ennen väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönottoa yhteistyössä toimineiden käyttäjien pienen määrän sekä polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden väitetyn vaikutuksen ja mahdollisimman edustavien päätelmien tekemiseksi katsottiin aiheelliseksi hyväksyä nämä vastaukset, vaikka ne annettiin vasta tutkimuksen loppuvaiheessa.

(125) Neljä käyttäjää vastasi kyselylomakkeeseen (yksi ainoastaan osittain). Yksi käyttäjistä oli rakeisen PTFE:n valmistaja ja osa sen tuotannosta kilpaili suoraan yhteisön tuottajien kanssa rakeisen PTFE:n markkinoilla. Muut käyttäjät olivat jalostajia, jotka tuottivat välituotteita ja valmiita tuotteita käyttäen rakeista PTFE.tä suoraan tuotantoprosessissaan. Jo ennen väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönottoa yhteistyössä toimineita käyttäjiä ja väliaikaisten tullien käyttöönoton jälkeen ilmoittautuneita käyttäjiä pyydettiin lisäksi toimittamaan lisätietoja niiden tuotantokustannuksista, jotta alustavia päätelmiä tehtäessä käytettyjä tietoja voitaisiin täydentää, jotta eri tuottajien tilannetta voitaisiin analysoida yksityiskohtaisesti ja perusteellisesti ja erityisesti jotta polkumyynnin vastaisista toimenpiteistä niiden kannattavuuteen aiheutuvien vaikutusten tarkka laskeminen olisi mahdollista. Lisätietoja toimitti kuitenkin vain neljä yritystä. Yhteenvetona todettakoon, että yhteistyössä toimi yhteensä seitsemän käyttäjää, joiden osuus asianomaisista maista peräisin olevasta kokonaistuonnista oli yhteensä 67,8 prosenttia ja yhteisön kokonaiskulutuksesta 41,3 prosenttia.

(126) Lisätutkimus osoitti, että lopullisten polkumyyntitullien vaikutus käyttäjiin vaihteli huomattavasti niiden tuotantoprosessissa käyttämän tuodun rakeisen PTFE:n määrän mukaan. Laskelmat tehtiin olettaen, ettei yksikään käyttäjistä kykenisi siirtämään hinnankorotusta asiakkailleen. Tässä otaksutussa pahimmassa tapauksessa toimenpiteiden vaikutus kahden yrityksen, jotka hankkivat 70–80 prosenttia rakeisesta PTFE:stä tutkimuksen kohteena olevista maista, kannattavuuteen oli enintään 7,5 prosenttia. Muihin yhteistyössä toimineisiin käyttäjiin, jotka toivat alle 30 prosenttia raaka-aineesta tutkimuksen kohteena olevista maista, kohdistuva vaikutus oli enintään 2,7 prosenttia olettaen, etteivät ne kykenisi siirtämään hinnankorostusta edes osittain asiakkailleen.

(127) Huomautettakoon kuitenkin, että tutkimus osoitti myös, että polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöönotosta johtuva hinnankorotus yhteisössä siirtyisi hyvin todennäköisesti loppukäyttäjän kannettavaksi. Tämän vuoksi pääteltiin, että suuri hintapaine yhteisössä johtui ennen kaikkea Kiinasta ja Venäjältä peräisin olevasta halvasta tuonnista. Onkin odotettavissa, että polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöönoton myötä rakeisen PTFE:n hinnat yhteisössä nousevat yleisesti. Tutkimus osoitti myös, että osan jatkojalostustuotteista myivät edelleen jakelijat, joiden marginaalit olivat korkeat, mikä osoittaa, että nämä jakelijat kykenevät selviytymään hinnankorotuksesta. Lisäksi todettiin, että kolmansista maista tutkimusajanjakson aikana tuodusta rakeisesta PTFE:stä valmistettujen välituotteiden ja valmiiden tuotteiden markkinoilla oli erittäin vähän kilpailua, mikä osoittaa myös sen, että hinnankorotus siirtyisi todennäköisesti loppukäyttäjän kannettavaksi. Välituotteiden ja valmiiden tuotteiden markkinoita hallitsevat tuontituotteiden sijaan yhteisön jalostajat, joihin myös sovelletaan polkumyyntitulleja. Tästä syystä on odotettavissa, että hinnankorotus vaikuttaa yhtä lailla kaikkiin asianomaisiin yhteisön toimijoihin eikä tuontituotteiden odoteta aiheuttavan hintapaineita. Edellä esitetyistä syistä pääteltiin, että käyttäjät kykenevät todennäköisesti siirtämään suuren osan hinnankorotuksesta asiakkailleen, jolloin polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden vaikutus niiden kannattavuuteen on todellisuudessa pienempi kuin otaksutussa pahimmassa tapauksessa.

(128) Toiseksi huomautettakoon, että vaikka hinnankorotusta ei olisi mahdollista siirtää eteenpäin edes osittain (mikä ei ole realistinen oletus), neljän yhteistyössä toimineen käyttäjän kannattavuuteen kohdistuva vaikutus ei olisi kohtuuton. Kahden käyttäjän toiminta säilyisi kannattavana jopa otaksutussa pahimmassa tapauksessa. Yhden yhteistyössä toimineen tuottajan (polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden arvioitu vaikutus hieman yli yksi prosentti) tappiot olivat jo tutkimusajanjakson aikana merkittävät eikä niillä ollut mitään yhteyttä polkumyynnin vastaisiin toimenpiteisiin. Polkumyyntitullien aiheuttama hinnankorotus ei tästä syystä vaikuttaisi merkittävästi sen toimintakykyyn. Viimeisen käyttäjän bruttomarginaali on erittäin suuri (yli 30 %) ja tämän vuoksi on odotettavissa, että se pystyy selviytymään ainakin osittain polkumyyntitullien käyttöönotosta johtuvasta hinnankorotuksesta.

(129) Kuten tämän asetuksen johdanto-osan 125 kappaleessa mainitaan, edellä esitetyt päätelmät kuvastavat lähestulkoon 70 prosenttia asianomaisista maista peräisin olevasta kokonaistuonnista ja noin 40 prosenttia yhteisön kulutuksesta edustavien käyttäjien tilannetta. Tutkimuksessa käsiteltiin myös erityyppisiä käyttäjiä kuten sellaisia, jotka edustavat teollisuuden eri aloja, jotka käyttävät rakeista PTFE:tä joko sellaisenaan tai välituotteissa, joiden tuontimäärät tutkimuksen kohteena olevista maista ovat suuria ja jotka tuovat vain pieniä määriä. Tästä syystä pääteltiin, että edellä esitettyjä päätelmiä olisi pidettävä jokseenkin edustavina. Huomautettakoon myös, että kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 147 kappaleessa todetaan polkumyyntitullien vaikutus tiettyihin käyttäjiin on vähäpätöinen, koska rakeisen PTFE:n osuus niiden kokonaiskustannuksista on melko pieni.

(130) Lisäksi olisi huomattava, että kaikilla yhteistyössä toimineilla käyttäjillä on paljon liiketoimintaa yhteisön ulkopuolelle. Käyttäjien myynnin määrästä 24,6 prosenttia viedään yhteisön ulkopuolelle. Tämä osoittaa, että nämä käyttäjät pystyisivät hakemaan sisäisen jalostuksen menettelyssä rakeisen PTFE:n tuonnista maksettujen polkumyyntitullien palautusta tai välttymään täysin niiden maksamiselta. Näin ollen toimenpiteet eivät vaikuta käyttäjien liiketoiminnan tähän alaan.

(131) Tarkasteltaessa toimenpiteiden mahdollista vaikutusta käyttäjiin olisi myös pantava merkille, että niiden nykyiseen taloudelliseen tilanteen on ainakin osittain vaikuttanut polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin aiheuttama epäterve kilpailu. Tämä olisi otettava huomioon tarkasteltaessa toimenpiteiden mahdollista kielteistä vaikutusta käyttäjiin ja myönteistä vaikutusta muihin asianomaisiin osapuoliin ja erityisesti yhteisön tuotannonalaan.

(132) Edellä esitetyistä syistä pääteltiin, ettei toimenpiteiden todennäköinen vaikutus käyttäjiin olisi kohtuuton. Näin ollen päätellään, että lopullisten polkumyyntitullien käyttöönotto ei ole yhteisön edun vastaista.

2. **Välituotteiden ja valmiiden tuotteiden tuonti**

(133) Tietyt käyttäjät väittivät myös, että niiden kilpailutilanne vääristyisi verrattuna asianomaisten maiden välituotteiden ja valmiiden tuotteiden tuottajiin erityisesti siksi, että nämä tuottajat alkaisivat tuoda yhteisöön rakeisen PTFE:n sijaan välituotteita ja valmiita tuotteita. Sen seurauksena yhteisön käyttäjien olisi pakko siirtää osa liiketoiminnastaan Euroopan yhteisön ulkopuolelle voidakseen ostaa halvempaa raaka-ainetta.

(134) Välituotteiden ja valmiiden tuotteiden osalta todettiin, että asianomaisista maista peräisin olevien halvempien välituotteiden ja valmiiden jatkojalostustuotteiden tuonnin lisääntymisen vaara ei ole välitön. Käytettävissä olevat tiedot ja erityisesti se, että asianomaisista maista peräisin olevan tuodun rakeisen PTFE:n ja yhteisön tuotannonalan tuottaman rakeisen PTFE:n välillä on laatueroja, osoittavat, etteivät venäläiset ja kiinalaiset tuottajat pysty tällä hetkellä täydentämään yhteisön käyttäjien tuottamaa tuotevalikoimaa teknisen taitotiedon puuttumisen vuoksi. Useat osapuolet huomauttivat, että venäläisten ja kiinalaisten tuottajien taitotieto sekä niiden tuotteiden laatu paranee jatkuvasti ja että lopullisten polkumyyntitullien käyttöönotto vauhdittaisi tätä kehitystä, koska se luo kannustimen siirtää välituotteiden ja valmiiden tuotteiden tuotanto maihin, joissa rakeinen PTFE on halvempaa. Huomautettakoon, että eräiden markkinoiden toimijoiden mukaan näyttää siltä, että välituotteiden tuonti asianomaisista maista on kasvussa. Käytettävissä ei kuitenkaan ole minkäänlaista näyttöä siitä, että tuotujen tuotteiden laatu vastaa yhteisön markkinoilla valmistettujen ja myytyjen tuotteiden laatua ja että tästä syystä kilpailu kasvaa ja on olemassa vaara välituotteiden ja valmiiden tuotteiden tuonnin lisääntymisestä.

(135) Riittävää näyttöä ei myöskään esitetty siitä, että jalostustoiminta siirrettäisiin yhteisön ulkopuolelle tai että viejät siirtyisivät jatkojalostettuihin tuotteisiin. Tutkimus osoitti myös, että eräät käyttäjät olivat hiljattain investoineet tuotantoprosesseihinsa yhteisössä, minkä vuoksi tuotantolaitosten uudelleensijoittaminen on erittäin epätodennäköistä.

3. **Työllisyys**

(136) Väitettiin myös, että jalostusteollisuuden palveluksessa työskentelee paljon enemmän työtekijöitä kuin rakeisen PTFE:n tuottajien palveluksessa yhteisössä ja että nämä työpaikat olisivat vaarassa kadota, jos polkumyynnin vastaiset toimenpiteet otetaan käyttöön.

(137) Tutkimus osoitti, että käyttäjien/tuojien järjestön työllisyyden osalta toimittamat tiedot olivat suuresti liioiteltuja. Lisäksi polkumyyntitullien käyttöönotto vaarantaisi varsinaisesti vain osan kyseisistä työpaikoista. Huomautettakoon myös, että rakeisen PTFE:n tuotanto on pääomavaltaista kun taas välituotteiden tai valmiiden tuotteiden tuotanto on paljon työvoimavaltaisempaa. Tästä syystä rakeista PTFE:tä valmistavan teollisuuden ja jatkojalostusteollisuuden työpaikkojen määrää ei voida suoraan verrata. Lisäksi olisi huomattava, että valituksen tekijöihin kuulumattomien yhteisön tuottajien ja toimittajien eräät työpaikat olisivat myös uhattuina. Kuten edellä todetaan, valituksen tekijöihin kuulumattomat yhteisön tuottajat ovat jo tarkastelujakson alkamisen jälkeen menettäneet huomattavan markkinaosuuden. Lisäksi useat käyttäjät ja näin ollen myös työpaikat yhteisössä ovat täysin tai osittain riippuvaisia yhteisön tuotannonalan toimituksista ja valituksen tekijöihin kuulumattomista yhteisön tuottajista. Tämän vuoksi myös nämä työpaikat olisivat vaarassa, jos yhteisön tuotannonala katoaisi.

4. **Riittämätön tarjonta**

(138) Useat osapuolet väittivät myös, että lopullisten tullien käyttöönotto johtaisi riittämättömään tarjontaan, koska kiinalaiset ja venäläiset vientiä harjoittavat tuottajat eivät voisi viedä tuotteitaan yhteisöön eikä yhteisön tuotannonalan kapasiteetti riittäisi tyydyttämään yhteisön kysyntää. Väitettiin myös, että vaikka yhteisön tuotannonalan olisi teoriassa mahdollista lisätä PTFE:n tuotantoaan, se ei olisi taloudellisessa mielessä kiinnostavaa, koska rakeisen PTFE:n tuotanto tuottaa vähemmän voittoa kuin muiden fluoropolymeerien tuotanto. Väitettiin, että muut hankintalähteet (kuten Japani ja Yhdysvallat) eivät ole varteenotettavia vaihtoehtoja, koska näiden maiden tuontihinnat ovat edelleen korkeat. Lisäksi väitettiin, että odotettavissa oleva kysynnän kasvu yhteisön markkinoilla pahentaisi tarjontatilannetta. Toisaalta tiettyjen halvempien sovellusten kannalta katsottuna yhteisössä tuotettu tuote olisi liian spesifinen ja lisäksi liian kallis tällaisissa sovelluksissa käytettäväksi. Lopuksi väitettiin, ettei reaktorirakeita myydä ollenkaan yhteisössä ja että esisintrattuja laatuluokkia tuotetaan vain vähän yhteisössä, joten käyttäjät ovat riippuvaisia tutkimuksen kohteena olevista maista peräisin olevasta tuonnista.

(139) Muistutettakoon, että yhteisön tuotannonalan kapasiteetti on 9 200 tonnia, kun siitä on käytössä 80 prosenttia. Myynnin määrä tutkimusajanjakson aikana oli noin 4 845 tonnia. Tämä osoittaa, että valituksen tehneet tuottajat pystyivät myymään vielä 4 355 tonnia samankaltaista tuotetta, mikä vastaa 85 prosenttia asianomaisten maiden kokonaistuonnista. Väite, jonka mukaan yhteisön tuotannonala ei käyttänyt vapaata kapasiteettia rakeisen PTFE:n tuotantoon tuotteen myyntiä koskevien alhaisten voittomarginaalien vuoksi, oli hylättävä. Huomautettakoon, että tämän väitteen tueksi ei esitetty minkäänlaista näyttöä. Lisäksi yhteisön tuotannonalan rakeisen PTFE:n myynnin alhainen kannattavuus johtui polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista, jonka hinnat olivat huomattavasti alhaisemmat kuin yhteisön tuotannonalan hinnat ja joka aiheutti tästä syystä merkittäviä hintapaineita. Näin ollen yhteisön markkinoiden hintojen pitäisi elpyä lopullisten polkumyyntitullien käyttöönoton myötä, mikä vaikuttaisi myönteisesti myös kannattavuuteen.

(140) Reaktorirakeita puolestaan tuotiin tutkimusajanjakson aikana vain hyvin pieniä määriä. Niin ikään esisintrattujen laatuluokkien tuonti oli hyvin vähäistä tutkimusajanjakson aikana, mikä osoittaa, että käyttäjät valmistavat itse esisintratut laatuluokat. Ainakin kahden yhteisön tuottajan todettiin pystyvän tuottamaan esisintrattuja laatuluokkia. Kuten edellä mainitaan, yhteisön tuotannonala myi tutkimusajanjakson aikana myös vaatimuksia vastaamattomia laatuluokkia, jotka olivat verrattavissa Kiinasta ja Venäjältä peräisin oleviin heikkolaatuisiin luokkiin.

(141) Muita hankintalähteitä (kuten Japani ja Yhdysvallat) on olemassa. Näin ollen ei voida hyväksyä väitettä, jonka mukaan näiden maiden tuontihinnat ovat korkeammat kuin tutkimusten kohteena olevien maiden tuontihinnat, minkä vuoksi Japanista ja Yhdysvalloista peräisin oleva rakeinen PTFE ei ole varteenotettava vaihtoehto, sillä polkumyyntitullien ensisijaisena tavoitteena on poistaa vahingollinen polkumyynti ja palauttaa terveet kilpailuolosuhteet.

(142) Lisäksi muistutetaan, ettei polkumyynnin vastaisen toimenpiteen tarkoituksena suinkaan ole estää tuotteiden pääsyä asianomaisista maista yhteisöön vaan pikemminkin palauttaa tasapuoliset toimintaedellytykset, joita hyvän kauppatavan vastaiset käytännöt ovat vääristäneet. Tästä syystä rakeista PTFE:tä, myös niitä tuotelajeja, joiden tarjonnasta väitettiin olevan pulaa, voidaan edelleen tuoda yhteisöön, tosin kalliimpaan hintaan.

(143) Edellä esitettyjen huomioiden ja väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 139–153 kappaleessa olevien muiden tekijöiden perusteella päätellään, ettei ole olemassa pakottavia syitä, joiden perusteella olisi luovuttava polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöönotosta tarkastelun kohteena olevan tuotteen tuonnissa Venäjältä ja Kiinasta.

G. **LOPULLISET POLKUMYYNNIN VASTAISET TOIMENPITEET**

1. **Vahingon korjaava taso**

(144) Lopullisten toimenpiteiden tason määrittämiseksi laskettiin vahingon korvaava taso väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 154–159 kappaleessa esitetyn menetelmän mukaisesti.

(145) Yksi venäläinen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että kaupan porrasta koskevien erojen osalta tehdyn oikaisun olisi pitänyt perustua yhteistyössä toimineelta etuyhteydettömältä tuojalta, joka edusti suurinta osaa sen tuonnista, saatuihin tietoihin. Vaikka tuojan toimittamat tiedot todennettiin tarkastuskäynnin aikana, tämän etuyhteydettömän tuojan ostohintoja ja voittomarginaalia ei voitu kuitenkaan määrittää luotettavasti sen erittäin monimutkaisen myyntirakenteen (monta eri yritystä, joita koskevia tietoja ei ollut saatavilla) vuoksi, minkä takia sen toimittamia tietoja ei käytetty. Sama vientiä harjoittava tuottaja väitti myös, että laskettaessa kaupan portaita koskeva oikaisua CIF-tuontihintaa tulisi verrata kyseisen tuojan jälleenmyyntihintaan yhteisössä. Tämän menetelmän ei kuitenkaan todettu johtavan luotettavampiin tuloksiin kuin alustavia päätelmiä tehtäessä käytetyn menetelmän. Sen sijaan saatavilla olevat tiedot ja erityisesti tuojan tarkastetut tilit osoittivat, että alustavia päätelmiä tehtäessä käytetyt arviot olivat kohtuullisia.

(146) Molemmat venäläiset vientiä harjoittavat tuottajat väittivät myös, että vientihintaa olisi verrattava vahinkoa aiheuttamattomaan hintaan lajikohtaisesti. Tuottajat väittivät erityisesti, että vahingon korvaavaa tasoa laskettaessa ei saisi ottaa huomioon yhteisön tuotannonalan tuottamia kalliita erikoissovelluksia. Muistutettakoon, että kuten tämän asetuksen johdanto-osan 28–40 kappaleessa todetaan molempien venäläisten vientiä harjoittavien tuottajien osalta oli käytettävä saatavilla olevia tietoja perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti. Koska luotettavia lajikohtaisia tietoja ei ollut saatavilla, näiden vientiä harjoittavien tuottajien vientihinta määritettiin Eurostatin toimittamien tietojen perusteella. Lisäksi kuten tämän asetuksen johdanto-osan 9–55 kappaleessa todetaan tuotu jälkikäsitelty PTFE vastasi laadultaan yhteisön tuotannonalan tuottamaa PTFE:tä, ja sitä voitiin käyttää lähestulkoon kaikissa sovelluksissa, myös kalliimmissa. Sen vuoksi väite oli hylättävä.

(147) Useat osapuolet kiistivät hinnan alittavuuden alustavaa marginaalia laskettaessa käytetyn 9,3 prosentin voittotason ja väittivät sitä liian korkeaksi. Erityisesti pyydettiin ottamaan huomioon se, että rakeisen PTFE:n markkinat supistuivat ja tuotantokustannukset kasvoivat, minkä vuoksi yhteisön tuotannonala ei olisi pystynyt saamaan 9,3 prosentin voittoa, jollei tuonti olisi tapahtunut polkumyynnillä. Sen sijaan voittomarginaalin tasoksi ehdotettiin viittä prosenttia.

(148) Muistutettakoon, että 9,3 prosentin voittomarginaali perustui yhteisön tuottajien toimittamiin todennettuihin tietoihin eli näyttöön, joka osoitti, että ennen polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin alkamista yhteisön markkinoilla voiton tosiasiallinen taso oli 9,3 prosenttia. Huomautettakoon myös, että kuten tämän asetuksen johdanto-osan 112 kappaleessa todetaan tuotantokustannukset nousivat tarkastelujakson aikana. Koska uusia tietoja ei esitetty, vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 156–159 kappaleessa esitetty vahinkomarginaalin määritysmenetelmä.

2. **Lopulliset tullit**

(149) Edellä esitetyn perusteella katsotaan, että perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti olisi otettava käyttöön lopullinen polkumyyntitulli, joka vastaa tasoltaan todettua polkumyyntimarginaalia, mutta ei kuitenkaan ole määriteltyä vahinkomarginaalia korkeampi.

(150) Ehdotetut lopulliset tullit ilmaistuna prosentteina CIF-hinnasta yhteisön rajalla tullaamattomana ovat seuraavat:

Viejämaa	Vahingon korjaava marginaali	Polkumyynti-marginaali	Ehdotettu polkumyynti-tulli
Kiina	55,5 %	99,7 %	55,5 %
Venäjä	40,0 %	36,6 %	36,6 %

(151) Polkumyyntitullin moitteettoman täytäntöönpanon varmistamiseksi jäännöstullia pitäisi soveltaa niin yhteistyöstä kieltäytyneeseen viejään kuin yrityksiin, jotka eivät harjoittaneet vientiä tutkimusajanjakson aikana. Kun viimeksi mainitut yritykset täyttävät perusasetuksen 11 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa säädetyt vaatimukset, niitä pyydetään esittämään mainitun artiklan mukaisesti tarkastelua koskeva pyyntö, jotta niiden tilannetta voidaan tarkastella yksilöllisesti.

3. **Sitoumukset**

(152) Yksi kiinalainen vientiä harjoittava tuottaja, jolle ei myönnetty markkinatalouskohtelua eikä yksilöllistä kohtelua, halusi tarjota sitoumuksen. Komissio ei kuitenkaan yleensä hyväksy sitoumustarjouksia yrityksiltä, joille ei ole myönnetty markkinatalouskohtelua eikä yksilöllistä kohtelua, koska tällaisissa tapauksissa ei ole mahdollista vahvistaa yksilöllistä polkumyyntimarginaalia. Lisäksi tutkimus osoitti, etteivät asianomaisen yrityksen tilit olleet luotettavia, minkä vuoksi sitoumusta olisi ollut vaikea valvoa.

(153) Myös kaksi venäläistä vientiä harjoittavaa tuottajaa ehdotti sitoumusta. Kuten tämän asetuksen johdanto-osan 28–35 kappaleessa todetaan, molempia vientiä harjoittavia tuottajia koskevat päätelmät oli tehtävä saatavilla olevien tietojen perusteella. Muistutettakoon, että yritykset toimittivat tutkimukseen liittyvistä tietyistä näkökohdista harhaanjohtavia tietoja, jotka vaikuttivat niiden yhteistyön säntillisyyteen ja luotettavuuteen. Tästä syystä komissio ei uskonut, että näiden yritysten sitoumuksia voitaisiin valvoa tehokkaasti, minkä vuoksi tarjoukset hylättiin,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen polkumyyntitulli sellaisen Venäjältä ja Kiinasta peräisin olevan ja CN-koodiin ex 3904 61 00 (Taric-koodi 3904 61 00 50) kuuluvan, niin sanotun rakeisen polytetrafluorieteenin (PTFE) tuonnissa, joka sisältää enintään 3 prosenttia muita monomeerejä kuin tetrafluorieteeniä, ilman täyteaineita, jauhettuna tai pelleteiksi valmistettuna, lukuun ottamatta mikrosoituja aineosia (eli fluoropolymeerimikropulveria, sellaisena kuin se määritellään standardissa ASTM D5675–04). Edellä esitetty tuotekuvaus kattaa myös tuotteet, jotka esitetään tullattavaksi raakapolymeerin (reaktorirakeen) muodossa sekä märkänä että kuivana.

2. Edellä 1 kohdassa kuvattujen tuotteiden vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettava lopullinen polkumyyntitulli on seuraava:

Maa	Tulli
Kiina	55,5 %
Venäjä	36,6 %

3. Jollei toisin säädetä, sovelletaan voimassa olevia tulleja koskevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

Kannetaan lopullisesti Venäjältä ja Kiinasta peräisin olevan ja CN-koodiin ex 3904 61 00 (Taric-koodi 3904 61 00 50) kuuluvan, niin sanotun rakeisen polytetrafluorieteenin (PTFE), joka sisältää enintään 3 prosenttia muita monomeerejä kuin tetrafluorieteeniä, ilman täyteaineita, jauhettuna tai pelleteiksi valmistettuna, lukuun ottamatta mikrosoituja aineosia, ja sen raakapolymeerin (reaktorirae), jälkimmäinen sekä märkänä että kuivana, tuonnissa komission asetuksella (EY) N:o 862/2005 käyttöön otettujen väliaikaisten polkumyyntitullien vakuutena olevat määrät. Lopullisen polkumyyntitullin ylittävät vakuutena olevat määrät vapautetaan. Jos lopulliset tullit ovat korkeammat kuin väliaikaiset tullit, vain väliaikaisia tulleja vastaavat vakuutena olevat määrät kannetaan lopullisesti.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 2 päivänä joulukuuta 2005.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
M. BECKETT

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1988/2005,

annettu 7 päivänä joulukuuta 2005,

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ([1]) ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

(2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetylle tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 8 päivänä joulukuuta 2005.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 7 päivänä joulukuuta 2005.

Komission puolesta

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston pääjohtaja

([1]) EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 386/2005 (EUVL L 62, 9.3.2005, s. 3).

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 7 päivänä joulukuuta 2005 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi (1)	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	052	57,6
	204	42,7
	212	89,9
	999	63,4
0707 00 05	052	141,0
	204	51,3
	220	147,3
	999	113,2
0709 90 70	052	122,2
	204	105,5
	999	113,9
0805 10 20	052	72,0
	204	65,0
	382	31,4
	388	37,6
	524	38,5
	999	48,9
0805 20 10	052	72,1
	204	64,7
	999	68,4
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	73,0
	400	82,4
	624	97,9
	999	84,4
0805 50 10	052	63,4
	999	63,4
0808 10 80	052	78,2
	400	92,7
	404	93,8
	720	72,8
	999	84,4
0808 20 50	052	140,1
	400	86,0
	404	53,2
	999	93,1

(1) Komission asetuksessa (EY) N:o 750/2005 (EUVL L 126, 19.5.2005, s. 12) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi ”999” tarkoittaa ”muuta alkuperää”.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1989/2005,

annettu 7 päivänä joulukuuta 2005,

pysyvän tarjouskilpailun avaamisesta Puolan interventioelimen hallussa olevan maissin myymiseksi uudelleen yhteisön markkinoilla annetun asetuksen (EY) N:o 1164/2005 muuttamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon viljan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä syyskuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1784/2003 ([1]) ja erityisesti sen 6 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Komission asetus (EY) N:o 1164/2005 ([2]) on muutettu erityisesti tarjousten viimeistä jättämispäivää koskevan määräajan jatkamiseksi 28 päivään kesäkuuta 2006.

(2) Kyseisen määräajan jatkamisen yhteydessä ei kuitenkaan täsmennetty niitä 26 päivästä lokakuuta 2005 alkavia viikkoja, joina tarjouskilpailuja ei järjestetä. Toimijat saattavat sen vuoksi jättää hyvässä uskossa tarjouksia kyseisillä viikoilla, vaikkei niiden aikana ole sovittu pidettäviksi hallintokomitean kokouksia.

(3) Sen vuoksi on tarpeen säätää 28 päivään kesäkuuta 2006 saakka niiden viikkojen poissulkemisesta, joiden aikana ei järjestetä tarjouskilpailuja.

(4) Ottaen huomioon markkinoiden ennakoidut tarpeet ja Puolan interventioelimen käytettävissä olevat määrät Puola on ilmoittanut komissiolle interventioelimensä aikomuksesta lisätä tarjouskilpailutettavaa määrää 65 197 tonnilla. Puolan esittämä pyyntö olisi hyväksyttävä markkinatilanteen perusteella.

(5) Sen vuoksi olisi muutettava asetus (EY) N:o 1164/2005.

(6) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1164/2005 seuraavasti:

1) Korvataan 1 artiklassa 90 000 tonnin määrä 155 197 tonnin määrällä.

2) Korvataan 4 artiklan 1 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Seuraavien osittaisten tarjouskilpailujen tarjousten jättämisen määräaika päättyy joka keskiviikko klo 15.00 (Brysselin aikaa), lukuun ottamatta 3 päivää elokuuta 2005, 17 päivää elokuuta 2005, 31 päivää elokuuta 2005, 28 päivää joulukuuta 2005, 12 päivää huhtikuuta 2006 ja 24 päivää toukokuuta 2006, koska kyseisillä viikoilla ei järjestetä tarjouskilpailuja.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä.*

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 7 päivänä joulukuuta 2005.

Komission puolesta
Mariann FISCHER BOEL
Komission jäsen

([1]) EUVL L 270, 21.10.2003, s. 78. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1154/2005 (EUVL L 187, 19.7.2005, s. 11).

([2]) EUVL L 188, 20.7.2005, s. 4. Asetus sellaisena kuin se muutettuna asetuksella (EY) N:o 1742/2005 (EUVL L 280, 25.10.2005, s. 4).

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1990/2005,

annettu 7 päivänä joulukuuta 2005,

pysyvän tarjouskilpailun avaamisesta Unkarin interventioelimen hallussa olevan maissin myymiseksi yhteisön markkinoilla annetun asetuksen (EY) N:o 1165/2005 muuttamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon viljan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä syyskuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1784/2003 ([1]) ja erityisesti sen 6 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Komission asetus (EY) N:o 1165/2005 ([2]) on muutettu tarjousten viimeistä jättämispäivää koskevan määräajan jatkamiseksi 28 päivään kesäkuuta 2006.

(2) Kyseisen määräajan jatkamisen yhteydessä ei kuitenkaan täsmennetty niitä 26 päivästä lokakuuta 2005 alkavia viikkoja, joina tarjouskilpailuja ei järjestetä. Toimijat saattavat sen vuoksi jättää hyvässä uskossa tarjouksia kyseisillä viikoilla, vaikkei niiden aikana ole sovittu pidettäviksi hallintokomitean kokouksia.

(3) Sen vuoksi on tarpeen säätää 28 päivään kesäkuuta 2006 saakka niiden viikkojen poissulkemisesta, joiden aikana ei järjestetä tarjouskilpailuja.

(4) Sen vuoksi olisi muutettava asetus (EY) N:o 1165/2005.

(5) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1165/2005 4 artiklan 1 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Seuraavien osittaisten tarjouskilpailujen tarjousten jättämisen määräaika päättyy joka keskiviikko klo 15.00 (Brysselin aikaa), lukuun ottamatta 3 päivää elokuuta 2005, 17 päivää elokuuta 2005, 31 päivää elokuuta 2005, 28 päivää joulukuuta 2005, 12 päivää huhtikuuta 2006 ja 24 päivää toukokuuta 2006, koska kyseisillä viikoilla ei järjestetä tarjouskilpailuja.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 7 päivänä joulukuuta 2005.

Komission puolesta
Mariann FISCHER BOEL
Komission jäsen

([1]) EUVL L 270, 21.10.2003, s. 78. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1154/2005 (EUVL L 187, 19.7.2005, s. 11).

([2]) EUVL L 188, 20.7.2005, s. 7. Asetus sellaisena kuin se muutettuna asetuksella (EY) N:o 1741/2005 (EUVL L 280, 25.10.2005, s. 3).

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1991/2005,

annettu 7 päivänä joulukuuta 2005,

pysyvän tarjouskilpailun avaamisesta Ranskan interventioelimen hallussa olevan maissin myymiseksi uudelleen yhteisön markkinoilla annetun asetuksen (EY) N:o 1166/2005 muuttamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon viljan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä syyskuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1784/2003 ([1]) ja erityisesti sen 6 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Komission asetus (EY) N:o 1166/2005 ([2]) on muutettu tarjousten viimeistä jättämispäivää koskevan määräajan jatkamiseksi 28 päivään kesäkuuta 2006.

(2) Kyseisen määräajan jatkamisen yhteydessä ei kuitenkaan täsmennetty niitä 26 päivästä lokakuuta 2005 alkavia viikkoja, joina tarjouskilpailuja ei järjestetä. Toimijat saattavat sen vuoksi jättää hyvässä uskossa tarjouksia kyseisillä viikoilla, vaikkei niiden aikana ole sovittu pidettäviksi hallintokomitean kokouksia.

(3) Sen vuoksi on tarpeen säätää 28 päivään kesäkuuta 2006 saakka niiden viikkojen poissulkemisesta, joiden aikana ei järjestetä tarjouskilpailuja.

(4) Sen vuoksi olisi muutettava asetus (EY) N:o 1166/2005.

(5) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1166/2005 4 artiklan 1 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Seuraavien osittaisten tarjouskilpailujen tarjousten jättämisen määräaika päättyy joka keskiviikko klo 15.00 (Brysselin aikaa), lukuun ottamatta 3 päivää elokuuta 2005, 17 päivää elokuuta 2005, 31 päivää elokuuta 2005, 28 päivää joulukuuta 2005, 12 päivää huhtikuuta 2006 ja 24 päivää toukokuuta 2006, koska kyseisillä viikoilla ei järjestetä tarjouskilpailuja.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 7 päivänä joulukuuta 2005.

Komission puolesta
Mariann FISCHER BOEL
Komission jäsen

([1]) EUVL L 270, 21.10.2003, s. 78. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1154/2005 (EUVL L 187, 19.7.2005, s. 11).

([2]) EUVL L 188, 20.7.2005, s. 10. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1743/2005 (EUVL L 280, 25.10.2005, s. 5).

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1992/2005,

annettu 7 päivänä joulukuuta 2005,

pysyvän tarjouskilpailun avaamisesta Itävallan interventioelimen hallussa olevan maissin myymiseksi yhteisön markkinoilla (EY) N:o 1168/2005 muuttamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon viljan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä syyskuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1784/2003 ([1]) ja erityisesti sen 6 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Komission asetus (EY) N:o 1168/2005 ([2]) on muutettu tarjousten viimeistä jättämispäivää koskevan määräajan jatkamiseksi 28 päivään kesäkuuta 2006.

(2) Kyseisen määräajan jatkamisen yhteydessä ei kuitenkaan täsmennetty niitä 26 päivästä lokakuuta 2005 alkavia viikkoja, joina tarjouskilpailuja ei järjestetä. Toimijat saattavat sen vuoksi jättää hyvässä uskossa tarjouksia kyseisillä viikoilla, vaikkei niiden aikana ole sovittu pidettäviksi hallintokomitean kokouksia.

(3) Sen vuoksi on tarpeen säätää 28 päivään kesäkuuta 2006 saakka niiden viikkojen poissulkemisesta, joiden aikana ei järjestetä tarjouskilpailuja.

(4) Sen vuoksi olisi muutettava asetus (EY) N:o 1168/2005.

(5) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1168/2005 4 artiklan 1 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Seuraavien osittaisten tarjouskilpailujen tarjousten jättämisen määräaika päättyy joka keskiviikko klo 15.00 (Brysselin aikaa), lukuun ottamatta 3 päivää elokuuta 2005, 17 päivää elokuuta 2005, 31 päivää elokuuta 2005, 28 päivää joulukuuta 2005, 12 päivää huhtikuuta 2006 ja 24 päivää toukokuuta 2006, koska kyseisillä viikoilla ei järjestetä tarjouskilpailuja.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 7 päivänä joulukuuta 2005.

Komission puolesta
Mariann FISCHER BOEL
Komission jäsen

([1]) EUVL L 270, 21.10.2003, s. 78. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1154/2005 (EUVL L 187, 19.7.2005, s. 11).
([2]) EUVL L 188, 20.7.2005, s. 16. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1744/2005 (EUVL L 280, 25.10.2005, s. 6).

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1993/2005,

annettu 7 päivänä joulukuuta 2005,

neuvoston asetuksen (EY) N:o 1784/2003 15 artiklan 4 kohdassa säädetyn maltaiden vientituen tarkistuksesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon viljan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä syyskuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1784/2003 ([1]) ja erityisesti sen 18 artiklan ensimmäisen kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (ETY) N:o 2727/75 16 artiklan 4 kohdassa säädetyn maltaiden vientituen tarkistuksesta 17 päivänä heinäkuuta 1978 annettua komission asetusta (ETY) N:o 1680/78 ([2]) on muutettu huomattavilta osilta ([3]). Sen vuoksi olisi selkeyden ja järkeistämisen takia kodifioitava mainittu asetus.

(2) Markkinointivuoden kolmen ensimmäisen kuukauden aikana toteutetulle ohramaltaiden viennille, jolle on vahvistettu vientituki ennakolta ennen 1 päivää heinäkuuta, säädetään asetuksen (EY) N:o 1784/2003 15 artiklan 4 kohdassa edellytykset, joiden mukaan ennakolta vahvistettu tuki on tarkistettava.

(3) Jos tämä tarkistus on tehtävä, olisi varmistettava, että markkinointivuoden kolmen ensimmäisen kuukauden aikana viedyt ohramaltaat olivat varastossa edellisen markkinointivuoden lopussa tai että ne oli valmistettu tuolloin varastossa olleesta ohrasta. Tätä varten on tarpeen tarkastaa kyseisen markkinointivuoden lopussa varastossa olevien ohran ja maltaiden määrät. Kunkin jäsenvaltion toimivaltaisten elinten olisi taattava nämä tarkastukset, ja heidän vastuullaan on toteuttaa kaikki tarpeelliset toimenpiteet, joilla varmistetaan, että kyseisen ajanjakson aikana vietyjen maltaiden vientitukien tarkistusta koskevia yhteisön säännöksiä noudatetaan.

(4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Tämän asetuksen säännöksiä sovelletaan markkinointivuoden lopussa varastossa oleviin maltaisiin ja ohraan, jotka viedään maltaina seuraavan markkinointivuoden kolmen ensimmäisen kuukauden aikana sellaisen luvan perusteella, johon sisältyy tuen vahvistaminen ennakolta ennen 1 päivää heinäkuuta.

2. Vientipäivänä pidetään päivää, jolloin komission asetuksen (EY) N:o 1291/2000 ([4]) 24 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tullimuodollisuudet on suoritettu.

2 artikla

1. Ollakseen oikeutettu asetuksen (EY) N:o 1784/2003 15 artiklan 4 kohdassa säädettyyn ohramaltaiden vientituen tarkistukseen viejän on,

a) jos maltaat on valmistettu markkinointivuoden lopussa varastossa olevasta ohrasta, toimitettava tuen maksamisesta vastuussa olevalle jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle asiakirjat, jotka todistavat,

   i) että ohra on lähtöisin varastosta, joka on ilmoitettu 3 artiklan säännösten mukaisesti sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jonka alueella varasto sijaitsee;

   ii) että mallas on viety kyseisen vuoden 30 päivän kesäkuuta jälkeen ja ennen 1 päivää lokakuuta;

b) jos on kyse varastossa markkinointivuoden lopussa olevasta maltaasta, toimitettava tuen maksamisesta vastuussa olevalle jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle asiakirjat, jotka todistavat,

   i) että mallas on lähtöisin varastosta, joka on ilmoitettu 3 artiklan säännösten mukaisesti sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jonka alueella varasto sijaitsee;

   ii) että mallas on viety kyseisen vuoden 30 päivän kesäkuuta jälkeen ja ennen 1 päivää lokakuuta.

2. Tuen maksamisesta vastuussa olevan toimivaltaisen viranomaisen on säilytettävä 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa ja b alakohdan i alakohdassa tarkoitettu asiakirja.

([1]) EUVL L 270, 21.10.2003, s. 78. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1154/2005 (EUVL L 187, 19.7.2005, s. 11).

([2]) EYVL L 193, 18.7.1978, s. 10. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (ETY) N:o 2029/86 (EYVL L 173, 1.7.1986, s. 44).

([3]) Katso liite II.

([4]) EYVL L 152, 24.6.2000, s. 1.

3 artikla

1. Tarkistettuun tukeen oikeutettuina maltaina vietävien mallas- ja ohravarastojen haltijan on toimitettava sen jäsenvaltion, jonka alueella varastot sijaitsevat, toimivaltaiselle viranomaiselle viimeistään kyseisen vuoden heinäkuun kolmantena työpäivänä lähetettynä kirjattuna kirjeenä tai sähköisellä viestimellä ilmoitus hallussaan 30 päivänä kesäkuuta olevista edellä mainituista varastossa olevista maltaista ja ohrasta. Tässä ilmoituksessa on oltava vähintään liitteessä I luetellut tiedot.

2. Kun 1 kohdassa tarkoitetut edellytykset on täytetty, toimivaltaisen viranomaisen on asianomaisen hakemuksesta myönnettävä yksi tai useampi todistus, joissa todetaan, että viedyt tuotteet olivat tosiasiallisesti varastossa edeltävän markkinointivuoden lopussa ja että ne tästä syystä voivat olla oikeutettuja tuen tarkistukseen asetuksen (EY) N:o 1784/2003 15 artiklan 4 kohdan säännösten mukaisesti.

Myönnetty todistus tai myönnetyt todistukset voivat koskea enintään 1 kohdan mukaisesti ilmoitettua määrää. Aiemmin myönnetty todistus voidaan asianomaisen hakemuksesta korvata osatodistuksilla.

4 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen

a) on suoritettava tarpeellisia varastojen ja niiden siirtojen tarkastuksia alueellaan;

b) on toteutettava tarvittavia täydentäviä toimenpiteitä alueensa erityisolosuhteiden huomioon ottamiseksi ja vahvistettava erityisesti määräajat, joiden aikana varastot ja niiden siirrot ovat tarkastusten alaisia.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viimeistään kyseisen vuoden 31 päivänä joulukuuta kirjallinen kertomus tämän asetuksen soveltamisesta; kertomuksessa on oltava markkinointivuoden lopussa varastossa olevien maltaiden ja ohran määrät sekä tämän asetuksen säännösten mukaisesti viedyt maltaiden määrät.

3. Kussakin jäsenvaltiossa toimivaltainen viranomainen on interventioelin tai mikä tahansa muu jäsenvaltion nimeämä elin.

5 artikla

Kumotaan asetus (ETY) N:o 1680/78.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä III olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

6 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 7 päivänä joulukuuta 2005.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

José Manuel BARROSO

LIITE I

Varastossa 30 päivänä kesäkuuta olleiden maltaiden ja ohran ilmoituksen yhteydessä toimitettavat vähimmäistiedot

A. *Maltaat*

1. Määrä jaoteltuna maltaiden luokan mukaan,

2. varastointipaikka.

B. *Ohra*

1. Määrä,

2. varastointipaikka,

3. ilmoitus, jossa todistetaan, että

   a) ohra ei ole lähtöisin yhteisön uudesta sadosta;

   b) ohra on kelvollista maltaaksi jalostamiseen.

LIITE II

Kumottu asetus ja sen muutos

Komission asetus (ETY) N:o 1680/78	(EYVL L 193, 18.7.1978, s. 10)
Komission asetus (ETY) N:o 2029/86	(EYVL L 173, 1.7.1986, s. 44)

LIITE III

VASTAAVUUSTAULUKKO

Asetus (ETY) N:o 1680/78	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla
2 artiklan 1 kohdan johdantokappale	2 artiklan 1 kohdan johdantokappale
2 artiklan 1 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan johdantokappale	2 artiklan 1 kohdan a alakohdan johdantokappale
2 artiklan 1 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan a alakohta	2 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohta
2 artiklan 1 kohdan toisen luetelmakohdan b alakohta	2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohta
2 artiklan 1 kohdan toisen luetelmakohdan johdantokappale	2 artiklan 1 kohdan b alakohdan johdantokappale
2 artiklan 1 kohdan toisen luetelmakohdan a alakohta	2 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohta
2 artiklan 1 kohdan toisen luetelmakohdan b alakohta	2 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohta
2 artiklan 2 kohta	2 artiklan 2 kohta
3 artikla	3 artikla
4 artikla	4 artikla
—	5 artikla
5 artikla	6 artikla
Liite	Liite I
—	Liite II
—	Liite III

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1994/2005,

annettu 7 päivänä joulukuuta 2005,

perustuotteista, jotka eivät ole oikeutettuja vientituen maksamiseen ennakolta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon viljan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä syyskuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1784/2003 ([1]) ja erityisesti sen 18 artiklan ensimmäisen kohdan sekä muiden maataloustuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä annettujen asetusten vastaavat säännökset,

ottaa huomioon maataloustuotteiden vientituen maksamisesta ennakolta 4 päivänä maaliskuuta 1980 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 565/80 ([2]),

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Perustuotteista, jotka eivät ole oikeutettuja vientituen maksamiseen ennakolta, 17 päivänä kesäkuuta 1981 annettua komission asetusta (ETY) N:o 1618/81 ([3]) on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osilta ([4]). Sen vuoksi olisi selkeyden ja järkeistämisen takia kodifioitava mainittu asetus.

(2) Asetuksen (ETY) N:o 565/80 4 artiklan 2 kohtaa sovelletaan perustuotteista valmistettuihin jalosteisiin ja tavaroihin edellyttäen, että sisäinen jalostusmenettely ei ole kielletty niihin verrattavien tuotteiden osalta. On syytä laatia asetuksen (ETY) N:o 565/80 8 artiklassa tarkoitettu nämä tuotteet määrittelevä luettelo. Sisäinen jalostusmenettely on kielletty tiettyjen perustuotteisiin rinnastettavien tuotteiden osalta.

(3) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat kyseisten hallintokomiteoiden lausuntojen mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 565/80 4 artiklassa tarkoitettuun järjestelmään kuulumattomat perustuotteet luetellaan tämän asetuksen liitteessä I.

Nämä perustuotteet suljetaan kuitenkin järjestelmän ulkopuolelle ainoastaan, jos ne on tarkoitettu niiden tuotteiden jalostukseen, jotka mainitaan

a) asetuksen (EY) N:o 1784/2003 liitteessä I, lukuun ottamatta yhdistetyn nimikkeistön CN-koodissa 2309 tarkoitettuja tuotteita;

b) neuvoston asetuksen (EY) N:o 1785/2003 ([5]) 1 artiklan 1 kohdan c alakohdassa.

2 artikla

Kumotaan asetus (ETY) N:o 1618/81.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä III olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

([1]) EUVL L 270, 21.10.2003, s. 78. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1154/2005 (EUVL L 187, 19.7.2005, s. 11).
([2]) EYVL L 62, 7.3.1980, s. 5. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 444/2003 (EUVL L 67, 12.3.2003, s. 3).
([3]) EYVL L 160, 18.6.1981, s. 17. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 3480/88 (EYVL L 305, 10.11.1988, s. 28).
([4]) Katso liite II.
([5]) EUVL L 270, 21.10.2003, s. 96.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 7 päivänä joulukuuta 2005.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
José Manuel BARROSO

LIITE I

CN-koodi	Tavaran kuvaus
1104	Muulla tavoin käsitellyt viljanjyvät (esim. kuoritut, valssatut, hiutaleiksi valmistetut, pyöristetyt, leikatut tai karkeasti rouhitut), ei kuitenkaan nimikkeen 1006 riisi; viljanjyvien alkiot, kokonaiset, valssatut, hiutaleiksi valmistetut tai jauhetut:
1104 30	– viljanjyvien alkiot, kokonaiset, valssatut, hiutaleiksi valmistetut tai jauhetut
1106	Nimikkeen 0713 kuivatusta palkoviljasta, nimikkeen 0714 saagosta, juurista tai mukuloista valmistetut hienot ja karkeat jauhot sekä jauhe; 8 ryhmän tuotteista valmistetut hienot ja karkeat jauhot sekä jauhe:
1106 20	– nimikkeen 0714 saagosta, juurista tai mukuloista valmistetut:
1106 20 90	– – muut
1109 00 00	Vehnägluteeni, myös kuivattu
2302	Leseet, lesejauhot ja muut viljan tai palkoviljan seulomisessa, jauhamisessa tai muussa käsittelyssä syntyneet jätetuotteet, myös pelleteiksi valmistetut:
2302 10	– maissista peräisin olevat
2302 20	– riisistä peräisin olevat
2302 30	– vehnästä peräisin olevat
2302 40	– muusta viljasta peräisin olevat
2303	Tärkkelyksenvalmistuksen jätetuotteet ja niiden kaltaiset jäteaineet, sokerijuurikasjätemassa, sokeriruokojäte ja muut sokerinvalmistuksen jätteet, rankki ja muut panimo- ja polttimojätteet, myös pelleteiksi valmistetut:
2303 10	– tärkkelyksenvalmistuksen jätetuotteet ja niiden kaltaiset jäteaineet:
	– – maissitärkkelyksen valmistuksessa saadut jätetuotteet (ei kuitenkaan tiivistetty maissinvaleluvesi), kuiva-aineen valkuaisainepitoisuus:
2303 10 11	– – – suurempi kuin 40 painoprosenttia

LIITE II

Kumottu asetus ja sen muutokset

Komission asetus (ETY) N:o 1618/81	(EYVL L 160, 18.6.1981, s. 17)
Komission asetus (ETY) N:o 2880/84	(EYVL L 272, 13.10.1984, s. 15)
Komission asetus (ETY) N:o 3480/88	(EYVL L 305, 10.11.1988, s. 28)

LIITE III

VASTAAVUUSTAULUKKO

Asetus (ETY) N:o 1618/81	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla
2 artikla	—
—	2 artikla
3 artikla	3 artikla
Liite	Liite I
—	Liite II
—	Liite III

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1995/2005,

annettu 7 päivänä joulukuuta 2005,

kolmansista maista tuotavien säilöttyjen sienien tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista annetun asetuksen (EY) N:o 1864/2004 muuttamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmä- ja vihannesjalostealan yhteisestä markkinajärjestelystä 28 päivänä lokakuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/96 [1] ja erityisesti sen 15 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Komission asetuksessa (EY) N:o 1864/2004 [2] säädetään tuontitodistusten hakemiselle kaksi määräaikaa vuodessa.

(2) Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ja tuojien hallinnollisen rasituksen vähentämiseksi olisi säädettävä vain yksi hakuaika vuodessa. Tuonnin jatkuvuuden turvaamiseksi koko vuoden ajan todistusten olisi oltava voimassa niiden tosiasiallisesta myöntämispäivästä kyseisen vuoden 31 päivään joulukuuta.

(3) Hallinnoinnin parantamiseksi asetuksella (EY) N:o 1864/2004 avattujen tariffikiintiöiden joitakin järjestysnumeroita olisi muutettava. Selvyyden vuoksi ne olisi kaikki lueteltava mainitun asetuksen liitteessä I.

(4) Asetus (EY) N:o 1864/2004 olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti.

(5) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat hedelmä- ja vihannesjalosteiden hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1864/2004 seuraavasti:

1) Korvataan 1 artikla seuraavasti:

"1 artikla

1. Otetaan käyttöön CN-koodeihin 0711 51 00, 2003 10 20 ja 2003 10 30 luokiteltavien säilöttyjen Agaricus-suvun lajien sienien, jäljempänä 'säilötyt sienet', yhteisöön tuontia koskeva tariffikiintiöjärjestelmä tässä asetuksessa säädettyjen edellytysten mukaisesti. Kunkin tariffikiintiön määrä, järjestysnumero ja jakso, johon kiintiötä sovelletaan, täsmennetään liitteessä I.

2. Sovellettava tulli on CN-koodiin 0711 51 00 kuuluvien tuotteiden osalta 12 prosenttia tullattavan tavaran arvosta ja CN-koodeihin 2003 10 20 ja 2003 10 30 kuuluvien tuotteiden osalta 23 prosenttia.

Tullia ei kuitenkaan kanneta lainkaan Romaniasta ja Bulgariasta peräisin olevista tuotteista."

2) Korvataan 5 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Todistus on voimassa sen asetuksen (EY) N:o 1291/2000 23 artiklan 2 kohdan mukaisesta tosiasiallisesta myöntämispäivästä kyseisen vuoden 31 päivään joulukuuta."

3) Korvataan 6 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Jos toinen tuojaryhmä ei Kiinasta ja muista maista peräisin olevan tuonnin osalta käytä myönnettyä määrää kokonaan, jäljelle jäävä osa myönnetään toiselle tuojaryhmälle."

4) Korvataan 7 artikla seuraavasti:

"7 artikla

Eri tuojien esittämiin hakemuksiin sovellettavat rajoitukset

1. Perinteisen tuojan jättämien, Kiinasta ja/tai muista maista peräisin olevien säilöttyjen sienien tuontia yhteisöön koskevien todistushakemusten kokonaismäärä (valutettu nettopaino) ei saa koskea yli 150:tä prosenttia viitemäärästä.

---

[1] EYVL L 297, 21.11.1996, s. 29. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 386/2004 (EUVL L 64, 2.3.2004, s. 25).

[2] EUVL L 325, 28.10.2004, s. 30. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1857/2005 (EUVL L 297, 15.11.2005, s. 9).

2. Uuden tuojan jättämien, Kiinasta ja/tai muista maista peräisin olevien säilöttyjen sienien tuontia yhteisöön koskevien todistushakemusten kokonaismäärä (valutettu nettopaino) ei saa koskea yli yhtä prosenttia Kiinalle ja muille maille tämän asetuksen liitteen I mukaisesti myönnettyjen tariffikiintiöiden yhteenlasketusta määrästä."

5) Korvataan 8 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Tuojien on jätettävä todistushakemuksensa tammikuun ensimmäisten viiden työpäivän kuluessa."

6) Korvataan 9 artiklan ensimmäinen kohta seuraavasti:

"Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle määrät, joille tuontitodistuksia on haettu, viimeistään tammikuun kymmenentenä työpäivänä."

7) Korvataan 10 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

"Jos havaitaan, että haetut määrät ylittävät käytettävissä olevan määrän, komissio antaa asetuksen kyseisiin todistushakemuksiin sovellettavan jakokertoimen vahvistamisesta."

8) Korvataan 16 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jos todetaan, että tuojan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille esittämät hakemukset ja/tai ilmoitukset ovat virheellisiä, harhaanjohtavia tai epätäsmällisiä, ja jolleivät ne johdu tosiasiallisesta virheestä, kyseisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on jätettävä kyseinen tuoja todistushakemusjärjestelmän ulkopuolelle havaintoa seuraavan 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun soveltamiskauden ajaksi."

9) Korvataan liite I tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 7 päivänä joulukuuta 2005.

Komission puolesta
Mariann FISCHER BOEL
Komission jäsen

LIITE

"LIITE I

Asetuksen 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen kiintiöiden järjestysnumero, soveltamisjakso sekä määrä tonneina (valutettu nettopaino)

Alkuperämaa	Järjestysnumero	Kunkin vuoden 1.1.–31.12.
Bulgaria	09.4725	2 887,5 (*)
Romania	09.4726	500
Kiina	09.4157	23 750
Muut maat	09.4158	3 290

(*) Bulgarialle myönnetään 1 päivästä tammikuuta 2006 alkaen ylimääräiset 275 tonnia joka vuosi."

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1996/2005,

annettu 7 päivänä joulukuuta 2005,

tuontitodistusten myöntämisestä ruokosokerille tietyissä tariffikiintiöissä ja tiettyjen etuuskohtelusopimusten mukaisesti

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 19 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/2001 ([1]),

ottaa huomioon luettelossa CXL olevien myönnytysten täytäntöönpanosta GATT-sopimuksen XXIV artiklan 6 kohdan mukaisesti käytyjen neuvottelujen päättymisen seurauksena 18 päivänä kesäkuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1095/96 ([2]),

ottaa huomioon eräissä tariffikiintiöissä tai etuuskohtelusopimusten mukaisesti tapahtuvaa ruokosokerin tuontia koskevista yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä markkinointivuosiksi 2003/2004, 2004/2005 ja 2005/2006 sekä asetusten (EY) N:o 1464/95 ja (EY) N:o 779/96 muuttamisesta 30 päivänä kesäkuuta 2003 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1159/2003 ([3]) ja erityisesti sen 5 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (EY) N:o 1159/2003 9 artiklassa säädetään yksityiskohtaisista säännöistä, jotka koskevat valkoisen sokerin ekvivalenttina ilmaistujen, CN-koodiin 1701 kuuluvien tuotteiden AKT-pöytäkirjan ja Intia-sopimuksen allekirjoittajamaista peräisin olevan tuonnin tullittoman toimitusvelvoitteen määrittämistä.

(2) Asetuksen (EY) N:o 1159/2003 16 artiklassa säädetään yksityiskohtaisista säännöistä, jotka koskevat valkoisen sokerin ekvivalenttina ilmaistujen, CN-koodiin 1701 11 10 kuuluvien tuotteiden AKT-pöytäkirjan ja Intia-sopimuksen allekirjoittajamaista peräisin olevan tuonnin tullittomien tariffikiintiöiden määrittämistä.

(3) Asetuksen (EY) N:o 1159/2003 22 artiklassa avataan Brasiliasta, Kuubasta ja muista kolmansista maista tapahtuvan CN-koodiin 1701 11 10 kuuluvien tuotteiden tuontia varten tariffikiintiöt, joissa tulli on 98 euroa tonnilta.

(4) Toimivaltaisille viranomaisille on esitetty 28 päivän marraskuuta ja 2 päivänä joulukuuta 2005 välisellä viikolla asetuksen (EY) N:o 1159/2003 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti tuontitodistushakemuksia, joissa haettu kokonaismäärä ylittää yhden asianomaisen maan osalta AKT–Intia-sokerille asetuksen (EY) N:o 1159/2003 9 artiklan perusteella vahvistetun toimitusvelvoitteen määrän.

(5) Näin ollen komission on vahvistettava vähennyskerroin, jotta todistukset voidaan myöntää suhteessa käytettävissä olevaan määrään, ja ilmoitettava kyseisten määrien täyttymisestä,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tuontitodistukset, joita on haettu asetuksen (EY) N:o 1159/2003 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti 28 päivän marraskuuta ja 2 päivänä joulukuuta 2005 välisenä aikana, myönnetään tämän asetuksen liitteessä mainittujen määrien rajoissa.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 8 päivänä joulukuuta 2005.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 7 päivänä joulukuuta 2005.

Komission puolesta

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston pääjohtaja

([1]) EYVL L 178, 30.6.2001, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 987/2005 (EUVL L 167, 29.6.2005, s. 12).
([2]) EYVL L 146, 20.6.1996, s. 1.
([3]) EUVL L 162, 1.7.2003, s. 25. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 568/2005 (EUVL L 97, 15.4.2005, s. 9).

LIITE

Etuuskohteluun oikeutettu AKT–INTIA-sokeri

Asetuksen (EY) N:o 1159/2003 II osasto

Markkinointivuosi 2005/2006

Maa	Haetuista määristä myönnettävä osuus viikolla 28.11.2005–2.12.2005	Raja
Barbados	100	
Belize	100	
Kongo	100	
Fidžisaaret	100	
Guyana	100	
Intia	62,0759	Täynnä
Norsunluurannikko	100	
Jamaika	100	
Kenia	100	
Madagaskar	100	
Malawi	100	
Mauritius	100	
Mosambik	0	Täynnä
Saint Kitts ja Nevis	100	
Swazimaa	100	
Tansania	100	
Trinidad ja Tobago	100	
Zambia	100	
Zimbabwe	0	Täynnä

Erityiseen etuuskohteluun oikeutettu sokeri

Asetuksen (EY) N:o 1159/2003 III osasto

Markkinointivuosi 2005/2006

Maa	Haetuista määristä myönnettävä osuus viikolla 28.11.2005–2.12.2005	Raja
Intia	100	
AKT	100	

CXL-myönnytyksiin oikeutettu sokeri

Asetuksen (EY) N:o 1159/2003 IV osasto

Markkinointivuosi 2005/2006

Maa	Haetuista määristä myönnettävä osuus viikolla 28.11.2005–2.12.2005	Raja
Brasilia	0	Täynnä
Kuuba	100	
Muut kolmannet maat	0	Täynnä

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1997/2005,

annettu 7 päivänä joulukuuta 2005,

sianliha-alan vientitukien vahvistamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sianliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä lokakuuta 1975 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2759/75 ([1]), ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (ETY) N:o 2759/75 13 artiklan mukaisesti mainitun asetuksen 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden maailmanmarkkinahintojen ja yhteisön hintojen välinen erotus voidaan kattaa vientituella.

(2) Kyseisten sääntöjen ja perusteiden soveltamisesta sianliha-alan nykyiseen markkinatilanteeseen seuraa, että tuki olisi vahvistettava seuraavasti.

(3) CN-koodiin 0210 19 81 kuuluvien tuotteiden tuki olisi vahvistettava sen suuruiseksi, että tuen määrässä otetaan huomioon toisaalta kyseisiin koodeihin kuuluvien tuotteiden laadulliset ominaispiirteet ja toisaalta tuotantokustannusten ennakoitavissa oleva kehitys maailmanmarkkinoilla; olisi kuitenkin varmistettava, että yhteisö säilyttää osuutensa tiettyjen CN-koodiin 0210 19 81 kuuluvien tyypillisten italialaisten tuotteiden kansainvälisestä kaupasta.

(4) Tietyissä kolmansissa maissa, jotka ovat perinteisesti CN-koodiin 1601 00 ja CN-koodiin 1602 kuuluvien tuotteiden tärkeimpiä tuojia, vallitsevien kilpailuedellytysten vuoksi olisi kyseisten tuotteiden tuki säädettävä sen suuruiseksi, että tuen määrässä otetaan huomioon tämä tilanne. Olisi kuitenkin varmistettava, että tukea myönnetään ainoastaan syötäväksi kelpaavien osien nettopainon mukaan jättäen huomioon ottamatta kyseisiin valmisteisiin mahdollisesti sisältyvien luiden paino.

(5) Asetuksen (ETY) N:o 2759/75 13 artiklan mukaisesti voi maailmanmarkkinatilanteen tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimusten vuoksi olla tarpeen eriyttää asetuksen (ETY) N:o 2759/75 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden tuki niiden määräpaikan mukaan.

(6) Tuet olisi vahvistettava ottaen huomioon komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 ([2]), vahvistettuun tukinimikkeistöön tehdyt muutokset.

(7) On syytä rajoittaa vientituen myöntäminen tuotteisiin, jotka voivat liikkua yhteisössä vapaasti. Näin ollen on syytä säätää, että vientitukea saadakseen tuotteiden on oltava varustettuja terveysmerkinnällä, josta säädetään neuvoston direktiivissä 64/433/ETY ([3]), neuvoston direktiivissä 94/65/EY ([4]) ja neuvoston direktiivissä 77/99/ETY ([5]).

(8) Sianlihan hallintokomitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Luettelo tuotteista, joiden vientiin myönnetään asetuksen (ETY) N:o 2759/75 13 artiklassa tarkoitettua tukea, vahvistetaan liitteessä.

Tuotteiden on täytettävä terveysmerkintää koskevat edellytykset, joista säädetään

— direktiivin 64/433/ETY liitteessä I olevassa XI luvussa,

— direktiivin 94/65/EY liitteessä I olevassa VI luvussa,

— direktiivin 77/99/ETY liitteessä B olevassa VI luvussa.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 8 päivänä joulukuuta 2005.

([1]) EYVL L 282, 1.11.1975, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1365/2000 (EYVL L 156, 29.6.2000, s. 5).

([2]) EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 558/2005 (EUVL L 94, 13.4.2005, s. 22).

([3]) EYVL 121, 29.7.1964, s. 2012/64. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 95/23/EY (EYVL L 243, 11.10.1995, s. 7).

([4]) EYVL L 368, 31.12.1994, s. 10.

([5]) EYVL L 26, 31.1.1977, s. 85. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 97/76/EY (EYVL L 10, 16.1.1998, s. 25).

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 7 päivänä joulukuuta 2005.

Komission puolesta

Mariann FISCHER BOEL

Komission jäsen

LIITE

sianliha-alan vientitukien vahvistamisesta 7 päivänä joulukuuta 2005 annettuun komission asetukseen

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä
0210 11 31 9110	P06	EUR/100 kg	54,20
0210 11 31 9910	P06	EUR/100 kg	54,20
0210 19 81 9100	P06	EUR/100 kg	54,20
0210 19 81 9300	P06	EUR/100 kg	54,20
1601 00 91 9120	P06	EUR/100 kg	19,50
1601 00 99 9110	P06	EUR/100 kg	15,20
1602 41 10 9110	P06	EUR/100 kg	29,00
1602 41 10 9130	P06	EUR/100 kg	17,10
1602 42 10 9110	P06	EUR/100 kg	22,80
1602 42 10 9130	P06	EUR/100 kg	17,10
1602 49 19 9130	P06	EUR/100 kg	17,10

Huom: Tuotekoodit sekä A-sarjan määräpaikkakoodit on määritelty komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.
Määräpaikkojen numerokoodit on määritelty komission asetuksessa (EY) N:o 750/2005 (EUVL L 126, 19.5.2005, s. 12).
Muiksi määräpaikoiksi on määritelty seuraavat:
P08 Kaikki määräpaikat, Bulgaria ja Romania pois lukien.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1998/2005,

annettu 7 päivänä joulukuuta 2005,

edustavien hintojen vahvistamisesta siipikarjanliha-, muna- ja muna-albumiinialalla sekä asetuksen (EY) N:o 1484/95 muuttamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon muna-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä lokakuuta 1975 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2771/75 ([1]) ja erityisesti sen 5 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon siipikarjanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä lokakuuta 1975 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2777/75 ([2]) ja erityisesti sen 5 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon muna-albumiinin ja maitoalbumiinin yhteisestä kauppajärjestelmästä 29 päivänä lokakuuta 1975 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2783/75 ([3]) ja erityisesti sen 3 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Komission asetuksessa (EY) N:o 1484/95 ([4]) vahvistetaan lisätullien järjestelmän soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt sekä siipikarjanliha-, muna- ja muna-albumiinialalla sovellettavat edustavat hinnat.

(2) Siipikarjanliha-, muna- ja muna-albumiinialan tuotteiden tuontihintojen tarkistaminen perustuu tietojen säännölliselle tarkastamiselle, jonka vuoksi on välttämätöntä muuttaa tiettyjen tuotteiden edustavia hintoja ottaen huomioon hintojen vaihtelu alkuperän mukaan. Tämän vuoksi olisi julkaistava vastaavat edustavat hinnat.

(3) Markkinoiden tilanteen huomioon ottaen tätä muutosta on tarpeen soveltaa mahdollisimman nopeasti.

(4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat siipikarjanlihan ja munien hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1484/95 liite I tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 8 päivänä joulukuuta 2005.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 7 päivänä joulukuuta 2005.

Komission puolesta

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston pääjohtaja

([1]) EYVL L 282, 1.11.1975, s. 49. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 806/2003 (EUVL L 122, 16.5.2003, s. 1).

([2]) EYVL L 282, 1.11.1975, s. 77. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 806/2003.

([3]) EYVL L 282, 1.11.1975, s. 104. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2916/95 (EYVL L 305, 19.12.1995, s. 49).

([4]) EYVL L 145, 29.6.1995, s. 47. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1878/2005 (EUVL L 300, 17.11.2005, s. 49).

LIITE

edustavien hintojen vahvistamisesta siipikarjanliha-, muna- ja muna-albumiinialalla sekä asetuksen (EY) N:o 1484/95 muuttamisesta 7 päivänä joulukuuta 2005 annettuun komission asetukseen

"LIITE I

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Edustava hinta (EUR/100 kg)	3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu vakuus (EUR/100 kg)	Alkuperä [1]
0207 12 90	Kanaa, paloittelemattomana, kynittynä ja puhdistettuna (ns. 65-prosenttista kanaa), tai muussa muodossa, jäädytetty	105,1	4	01
		98,0	6	03
0207 14 10	Luuttomat palat, kukkoa tai kanaa, jäädytetyt	209,8	27	01
		219,5	24	02
		234,4	20	03
		264,5	11	04
0207 27 10	Kalkkunaa, paloiteltu, luuton, jäädytetty	207,4	27	01
		280,6	5	04
1602 32 11	Kypsentämättömät valmisteet, kukkoa tai kanaa	192,4	28	01
		277,0	3	03
		199,2	26	04

[1] Tuonnin alkuperä:
01 Brasilia
02 Thaimaa
03 Argentiina
04 Chile."

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1999/2005,

annettu 7 päivänä joulukuuta 2005,

niiden määrien vahvistamisesta, joita varten voidaan jättää tuontitodistushakemuksia 1 päivän tammikuuta ja 30 päivän kesäkuuta 2006 välisenä aikana asetuksessa (EY) N:o 1279/98 Bulgarialle ja Romanialle säädetyissä naudanlihan tariffikiintiöissä

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon neuvoston päätöksissä 2003/286/EY ja 2003/18/EY Bulgarialle ja Romanialle säädettyjen naudanlihan tariffikiintiöiden soveltamista koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamisesta 19 päivänä kesäkuuta 1998 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1279/98 ([1]) ja erityisesti sen 4 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksessa (EY) N:o 1279/98 säädettyjä naudanlihan tariffikiintiöitä koskevien, heinäkuussa 2005 esitettyjen tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä Bulgarian ja Romanian osalta 1 päivänä elokuuta 2005 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1271/2005 ([2]) vahvistetaan 1 päivän heinäkuuta ja 31 päivän joulukuuta 2005 välisenä aikana jätettyjen tuontitodistushakemusten hyväksymisedellytykset.

(2) Bulgariasta ja Romaniasta peräisin olevien naudanlihaalan tuotteiden määrät, joita voidaan tuoda erityisedellytyksin 1 päivän heinäkuuta ja 31 päivän joulukuuta 2005 välisenä aikana ja joista on säädetty asetuksen (EY) N:o 1279/98 2 artiklan ensimmäisessä alakohdassa ja joille on haettu tuontitodistuksia, ovat olleet pienempiä kuin käytettävissä olevat määrät. Näin ollen kyseiseltä ajanjaksolta jäljellä olevat määrät olisi mainitun artiklan toisen alakohdan mukaisesti lisättävä seuraavalla jaksolla käytettävissä oleviin määriin Bulgarian ja Romanian tapauksessa.

(3) Bulgariasta ja Romaniasta peräisin olevien naudanlihaalan tuotteiden määrät, joita voidaan tuoda erityisedellytyksin 1 päivän tammikuuta ja 30 päivän kesäkuuta 2006 välisenä aikana, on määritettävä siten, että otetaan huomioon kuluneelta ajanjaksolta jäljelle jääneet määrät asetuksen (EY) N:o 1279/98 2 artiklan toisen alakohdan mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Määrät, joille voidaan jättää tuontitodistushakemuksia 1 päivän tammikuuta ja 30 päivän kesäkuuta 2006 välisenä aikana asetuksessa (EY) N:o 1279/98 säädetyissä naudanlihan tariffikiintiöissä, luetellaan tämän asetuksen liitteessä alkuperämaan ja kiintiöiden järjestysnumeron mukaan.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 8 päivänä joulukuuta 2005.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 7 päivänä joulukuuta 2005.

Komission puolesta

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston pääjohtaja

([1]) EYVL L 176, 20.6.1998, s. 12. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1240/2005 (EUVL L 200, 30.7.2005, s. 34).

([2]) EUVL L 201, 2.8.2005, s. 39.

LIITE

Asetuksen (EY) N:o 1279/98 2 artiklassa tarkoitettuna 1 päivän tammikuuta ja 30 päivän kesäkuuta 2006 välisenä aikana käytettävissä olevat määrät

Alkuperämaa	Järjestysnumero	CN-koodi	Käytettävissä oleva määrä (t)
Romania	09.4753	0201 0202	3 788
	09.4765	0206 10 95 0206 29 91 0210 20 0210 99 51	100
	09.4768	1602 50	500
Bulgaria	09.4651	0201 0202	2 245
	09.4784	1602 50	660

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2000/2005,

annettu 7 päivänä joulukuuta 2005,

naudanlihan vientitukien vahvistamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 ([1]) ja erityisesti sen 33 artiklan 12 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (EY) N:o 1254/1999 33 artiklassa säädetään, että saman asetuksen 1 artiklassa lueteltujen tuotteiden maailmanmarkkinahintojen ja yhteisössä käytettävien hintojen välinen erotus voidaan kattaa vientituella.

(2) Komission asetuksissa (ETY) N:o 32/82 ([2]), (ETY) N:o 1964/82 ([3]), (ETY) N:o 2388/84 ([4]), (ETY) N:o 2973/79 ([5]) ja (EY) N:o 2051/96 ([6]) vahvistetaan tiettyä naudanlihaa ja tiettyjä naudanlihasäilykkeitä sekä tiettyjä määräpaikkoja koskevan erityisen vientituen myöntämisedellytykset.

(3) Kyseisten sääntöjen ja perusteiden soveltaminen naudanliha-alan markkinoiden ennakoitavaan tilanteeseen johtaa tuen vahvistamiseen jäljempänä esitetyllä tavalla.

(4) Yksinkertaistamissyistä elävien eläinten osalta vientitukea ei tulisi myöntää sellaisille tuoteluokille, joiden kauppa kolmansien maiden kanssa on merkityksetöntä. Lisäksi eläinten hyvinvointia koskevan yleisen huolen vuoksi teurastukseen tarkoitettujen eläinten vientitukien myöntämistä olisi rajoitettava niin paljon kuin mahdollista.

(5) Sen vuoksi tällaisille eläimille olisi myönnettävä vientitukea ainoastaan silloin, kun niitä viedään sellaisiin kolmansiin maihin, joihin perinteisesti viedään huomattavia määriä eläimiä teurastettaviksi paikalla kulttuurillisista tai uskonnollisista syistä.

(6) Elävien siitoseläinten osalta puhdasrotuisten siitoseläinten vientituet olisi väärinkäytösten välttämiseksi rajoitettava koskemaan enintään 30 kuukauden ikäisiä hiehoja ja lehmiä.

(7) Eräiden yhteisön naudanlihatuotteiden myymiseksi kansainvälisillä markkinoilla eräisiin määräpaikkoihin vietäville tietyille CN-koodeihin 0201, 0202 ja 1602 50 kuuluville tuotteille olisi myönnettävä vientitukea.

(8) Tiettyjen nauhanlihatuoteluokkien kohdalla vientitukien käyttö on osoittautunut vähäiseksi. Sama koskee eräitä yhteisön alueen välittömässä läheisyydessä sijaitsevia määräpaikkoja. Tällaisille tuoteluokille ei tulisi enää vahvistaa vientitukea.

(9) Tässä asetuksessa säädetyt vientituet vahvistetaan maataloustuotteiden nimikkeistöstä vientitukia varten 17 päivänä joulukuuta 1987 annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 ([7]) käyttöönotetussa nimikkeistössä määriteltyjen tuotekoodien perusteella.

(10) Jäädytetyn lihan tuen määrä olisi saatettava muista kuin urospuolisista täysikasvuisista naudoista saadulle tuoreelle tai jäähdytetylle lihalle myönnettävän tuen mukaiseksi.

(11) CN-koodiin 1602 50 kuuluvien tuotteiden valvonnan tehostamiseksi olisi säädettävä, että kyseiset tuotteet voivat saada vientitukea ainoastaan siinä tapauksessa, että ne valmistetaan maataloustuotteiden vientituen maksamisesta ennakolta 4 päivänä maaliskuuta 1980 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 565/80 ([8]) 4 artiklassa säädetyn järjestelmän mukaisesti.

([1]) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 21. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1913/2005 (EUVL L 307, 25.11.2005, s. 2).
([2]) EYVL L 4, 8.1.1982, s. 11. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 744/2000 (EYVL L 89, 11.4.2000, s. 3).
([3]) EYVL L 212, 21.7.1982, s. 48. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2772/2000 (EYVL L 321, 19.12.2000, s. 35).
([4]) EYVL L 221, 18.8.1984, s. 28. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 3661/92 (EYVL L 370, 19.12.1992, s. 16).
([5]) EYVL L 336, 29.12.1979, s. 44. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 3434/87 (EYVL L 327, 18.11.1987, s. 7).
([6]) EYVL L 274, 26.10.1996, s. 18. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2333/96 (EYVL L 317, 6.12.1996, s. 13).
([7]) EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 558/2005 (EUVL L 94, 13.4.2005, s. 22).
([8]) EYVL L 62, 7.3.1980, s. 5. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 444/2003EUVL L 67, 12.3.2003, s. 3).

(12) Tukea olisi myönnettävä ainoastaan tuotteille, joilla on vapaa liikkuvuus yhteisössä. Sen vuoksi tukeen oikeuttavissa tuotteissa olisi oltava terveyttä koskevista ongelmista yhteisön sisäisessä tuoreen lihan kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1964 annetussa neuvoston direktiivissä 64/433/ETY ([1]), terveyttä koskevista kysymyksistä yhteisön sisäisessä lihavalmisteiden kaupassa 21 päivänä joulukuuta 1976 annetussa neuvoston direktiivissä 77/99/ETY ([2]) sekä jauhetun lihan ja raakalihavalmisteiden tuotantoon ja markkinoille saattamiseen sovellettavista vaatimuksista 14 päivänä joulukuuta 1994 annetussa neuvoston direktiivissä 94/65/EY ([3]) säädetty terveysmerkintä.

(13) Asetuksen (ETY) N:o 1964/82 6 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan mukaan erityistukea alennetaan, jos vietäväksi tarkoitetun luuttoman lihan määrä on vähintään 85 prosenttia mutta alle 95 prosenttia luuttomaksi leikkaamisesta syntyvien palojen kokonaispainosta.

(14) Euroopan yhteisön ja Romanian ja Bulgarian kanssa tehtyjen Eurooppa-sopimusten puitteissa käytävien neuvottelujen tarkoituksena on erityisesti vapauttaa naudanlihaalan yhteiseen markkinajärjestelyyn kuuluvien tuotteiden kauppa. Sen vuoksi vientituet olisi poistettava kyseisten kahden maan osalta. Vientituen poistaminen ei kuitenkaan saa johtaa siihen, että muihin maihin suuntautuvaan vientiin sovelletaan eriytettyä vientitukea.

(15) Naudanlihan hallintokomitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Luettelo tuotteista, joiden vientiin myönnetään asetuksen (EY) N:o 1254/1999 33 artiklassa tarkoitettua tukea, sekä kyseisen tuen määrät ja määräpaikat vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2. Tuotteiden on täytettävä terveysmerkintää koskevat edellytykset, joista säädetään

— direktiivin 64/433/ETY liitteessä I olevassa XI luvussa,

— direktiivin 77/99/ETY liitteessä B olevassa VI luvussa,

— direktiivin 94/65/EY liitteessä I olevassa VI luvussa.

2 artikla

Kun on kyse asetuksen (ETY) N:o 1964/82 6 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetusta tapauksesta, nimikkeistön koodiin 0201 30 00 9100 kuuluvien tuotteiden tukea alennetaan 10 EUR/100 kg.

3 artikla

Sitä, että Romaniaan ja Bulgariaan suuntautuvaa vientiä varten ei vahvisteta vientitukea, ei pidetä eriytettynä tukena.

4 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 8 päivänä joulukuuta 2005.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 7 päivänä joulukuuta 2005.

Komission puolesta
Mariann FISCHER BOEL
Komission jäsen

([1]) EYVL 121, 29.7.1964, s. 2012/64. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.
([2]) EYVL L 26, 31.1.1977, s. 85. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 807/2003 (EUVL L 122, 16.5.2003, s. 36).
([3]) EYVL L 368, 31.12.1994, s. 10. Direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 806/2003 (EUVL L 122, 16.5.2003, s. 1).

LIITE

naudanliha-alan vientitukien vahvistamisesta 7 päivänä joulukuuta 2005 annettuun komission asetukseen

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä (7)
0102 10 10 9140	B00	EUR/100 kg Elopaino	37,0
0102 10 30 9140	B00	EUR/100 kg Elopaino	37,0
0102 90 71 9000	B11	EUR/100 kg Elopaino	29,5
0201 10 00 9110 (1)	B02	EUR/100 kg nettopaino	52,4
	B03	EUR/100 kg nettopaino	30,8
0201 10 00 9130 (1)	B02	EUR/100 kg nettopaino	69,8
	B03	EUR/100 kg nettopaino	41,1
0201 20 20 9110 (1)	B02	EUR/100 kg nettopaino	69,8
	B03	EUR/100 kg nettopaino	41,1
0201 20 30 9110 (1)	B02	EUR/100 kg nettopaino	52,4
	B03	EUR/100 kg nettopaino	30,8
0201 20 50 9110 (1)	B02	EUR/100 kg nettopaino	87,3
	B03	EUR/100 kg nettopaino	51,4
0201 20 50 9130 (1)	B02	EUR/100 kg nettopaino	52,4
	B03	EUR/100 kg nettopaino	30,8
0201 30 00 9050	US (3)	EUR/100 kg nettopaino	16,9
	CA (4)	EUR/100 kg nettopaino	16,9
0201 30 00 9060 (6)	B02	EUR/100 kg nettopaino	32,3
	B03	EUR/100 kg nettopaino	10,8
0201 30 00 9100 (2) (6)	B04	EUR/100 kg nettopaino	121,3
	B03	EUR/100 kg nettopaino	71,3
	EG	EUR/100 kg nettopaino	147,9
0201 30 00 9120 (2) (6)	B04	EUR/100 kg nettopaino	72,8
	B03	EUR/100 kg nettopaino	42,8
	EG	EUR/100 kg nettopaino	88,8
0202 10 00 9100	B02	EUR/100 kg nettopaino	23,3
	B03	EUR/100 kg nettopaino	7,8
0202 20 30 9000	B02	EUR/100 kg nettopaino	23,3
	B03	EUR/100 kg nettopaino	7,8
0202 20 50 9900	B02	EUR/100 kg nettopaino	23,3
	B03	EUR/100 kg nettopaino	7,8
0202 20 90 9100	B02	EUR/100 kg nettopaino	23,3
	B03	EUR/100 kg nettopaino	7,8
0202 30 90 9100	US (3)	EUR/100 kg nettopaino	16,9
	CA (4)	EUR/100 kg nettopaino	16,9
0202 30 90 9200 (6)	B02	EUR/100 kg nettopaino	32,3
	B03	EUR/100 kg nettopaino	10,8

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä ([7])
1602 50 31 9125 ([5])	B00	EUR/100 kg nettopaino	61,3
1602 50 31 9325 ([5])	B00	EUR/100 kg nettopaino	54,5
1602 50 39 9125 ([5])	B00	EUR/100 kg nettopaino	61,3
1602 50 39 9325 ([5])	B00	EUR/100 kg nettopaino	54,5

([1]) Tähän alanimikkeeseen luokittelu edellyttää asetuksen (ETY) N:o 32/82, sellaisena kuin se on muutettuna, liitteessä olevan todistuksen esittämistä.

([2]) Vientituen myöntäminen edellyttää asetuksessa (ETY) N:o 1964/82, sellaisena kuin se on muutettuna, säädettyjen edellytysten täyttämistä.

([3]) Asetuksen (ETY) N:o 2973/79, sellaisena kuin se on muutettuna, edellytyksiä noudattaen.

([4]) Asetuksen (EY) N:o 2051/96, sellaisena kuin se on muutettuna, edellytyksiä noudattaen.

([5]) Tuen myöntäminen edellyttää asetuksessa (ETY) N:o 2388/84, sellaisena kuin se on muutettuna, säädettyjen edellytysten täyttämistä.

([6]) Vähärasvaisen naudanlihan pitoisuus, lukuun ottamatta rasvaa, määritetään komission asetuksen (ETY) N:o 2429/86 (EYVL L 210, 1.8.1986, s. 39) liitteessä kuvattua määritysmenetelmää noudattaen. Keskimääräisellä pitoisuudella tarkoitetaan näytteen määrää sellaisena kuin se on määriteltynä asetuksen (EY) N:o 765/2002 (EYVL L 117, 4.5.2002, s. 6) 2 artiklan 1 kohdassa. Näyte on otettava asianomaisen erän siitä osasta, jossa riski on suurin.

([7]) Asetuksen (EY) N:o 1254/1999, sellaisena kuin se on muutettuna, 33 artiklan 10 kohdan mukaan tukea ei myönnetä kolmansista maista tuotavia ja kolmansiin maihin jälleenvietäviä tuotteita vietäessä.

Huom. Tuotekoodit sekä A-sarjan määräpaikkakoodit on määritelty komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.

Määräpaikkojen aakkosnumeeriset koodit on määritelty komission asetuksessa (EY) N:o 750/2005 (EUVL L 126, 19.5.2005, s. 12).

Muiksi määräpaikoiksi on määritelty seuraavat:

B00: Kaikki määräpaikat (kolmannet maat, muut alueet, muonitus ja muut määräpaikat, joihin vienti rinnastetaan vientiin yhteisön ulkopuolelle) lukuun ottamatta Romaniaa ja Bulgariaa.

B02: B04 ja määräpaikka EG.

B03: Albania, Kroatia, Bosnia ja Hertsegovina, Serbia, Kosovo, Montenegro, entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia, muonitus ja tarvikkeet (36 ja 45 artiklassa sekä soveltuvin osin komission asetuksen (EY) N:o 800/1999 (EYVL L 102, 17.4.1999, s. 11), sellaisena kuin se on muutettuna, 44 artiklassa tarkoitetut määräpaikat).

B04: Turkki, Ukraina, Valko-Venäjä, Moldova, Venäjä, Georgia, Armenia, Azerbaidžan, Kazakstan, Turkmenistan, Uzbekistan, Tadžikistan, Kirgisia, Marokko, Algeria, Tunisia, Libya, Libanon, Syyria, Irak, Iran, Israel, Länsiranta ja Gazan alue, Jordania, Saudi-Arabia, Kuwait, Bahrain, Qatar, Yhdistyneet arabiemiirikunnat, Oman, Jemen, Pakistan, Sri Lanka, Myanmar (Burma), Thaimaa, Vietnam, Indonesia, Filippiinit, Kiina, Pohjois-Korea, Hongkong, Sudan, Mauritania, Mali, Burkina Faso, Niger, Tšad, Kap Verde, Senegal, Gambia, Guinea-Bissau, Guinea, Sierra Leone, Liberia, Norsunluurannikko, Ghana, Togo, Benin, Nigeria, Kamerun, Keski-Afrikan tasavalta, Päiväntasaajan Guinea, São Tomé ja Príncipe, Gabon, Kongo, Kongon demokraattinen tasavalta, Ruanda, Burundi, Saint Helena ja siihen kuuluvat alueet, Angola, Etiopia, Eritrea, Djibouti, Somalia, Uganda, Tansania, Seychellit ja siihen kuuluvat alueet, brittiläinen Intian valtameren alue, Mosambik, Mauritius, Komorit, Mayotte, Sambia, Malawi, Etelä-Afrikka, Lesotho.

B11: Libanon ja Egypti.

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 6 päivänä joulukuuta 2005,

Tanskan ja Slovenian vapauttamisesta tietyistä neuvoston direktiivin 1999/105/EY mukaisista velvoitteista metsänviljelyaineiston kaupan pitämisen osalta

(tiedoksiannettu numerolla K(2005) 4727)

(Ainoastaan tanskan- ja sloveniankieliset tekstit ovat todistusvoimaiset)

(2005/871/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon metsänviljelyaineiston pitämisestä kaupan 22 päivänä joulukuuta 1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/105/EY ([1]) ja erityisesti sen 20 artiklan,

ottaa huomioon Tanskan ja Slovenian esittämät pyynnöt,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Direktiivin 1999/105/EY mukaan komissio voi tietyin edellytyksin vapauttaa jäsenvaltion kyseisessä direktiivissä vahvistetuista velvoitteista, jotka koskevat metsänviljelyaineiston pitämistä kaupan.

(2) Tanska ja Slovenia ovat pyytäneet vapautusta velvoitteista tiettyjen puulajien osalta.

(3) Koska kyseisten lajien viljelyaineistoa ei yleensä lisätä tai pidetä kaupan Tanskassa ja Sloveniassa ja koska kyseisten lajien kasvatuksella on näiden maiden kannalta vain hyvin vähäinen taloudellinen merkitys, Tanska ja Slovenia olisi vapautettava direktiivin 1999/105/EY mukaisista velvoitteista asianomaisten lajien ja niiden metsänviljelyaineiston osalta.

(4) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat maataloudessa, puutarhanviljelyssä ja metsätaloudessa käytettäviä siemeniä ja lisäysaineistoa käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Vapautetaan Tanska ja Slovenia velvoitteesta soveltaa direktiiviä 1999/105/EY, lukuun ottamatta sen 17 artiklan 1 kohtaa, tämän päätöksen liitteessä lueteltuihin lajeihin.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Tanskan kuningaskunnalle ja Slovenian tasavallalle.

Tehty Brysselissä 6 päivänä joulukuuta 2005.

Komission puolesta
Markos KYPRIANOU
Komission jäsen

([1]) EYVL L 11, 15.1.2000, s. 17.

LIITE

Laji	Tanska	Slovenia
Abies cephalonica	×	
Abies pinsapo	×	×
Castanea sativa	×	
Cedrus atlantica	×	×
Cedrus libani	×	×
Fraxinus angustifolia	×	
Larix sibirica	×	×
Picea sitchensis		×
Pinus brutia	×	×
Pinus canariensis	×	×
Pinus cembra	×	
Pinus contorta		×
Pinus halepensis	×	
Pinus leucodermis	×	×
Pinus pinaster	×	
Pinus pinea	×	
Pinus radiata	×	×
Quercus cerris	×	
Quercus ilex	×	
Quercus pubescens	×	
Quercus suber	×	

OIKAISUJA

Oikaistaan komission asetus (EY) N:o 1986/2005, annettu 6 päivänä joulukuuta 2005, tiettyjen Romaniasta peräisin olevien jalostettujen maataloustuotteiden Euroopan yhteisöön suuntautuvaan tuontiin sovellettavien tariffikiintiöiden avaamisesta sekä asetuksen (EY) N:o 2244/2004 kumoamisesta

(Euroopan unionin virallinen lehti L 319, 7. joulukuuta 2005)

Sivulla 5 korvataan liite seuraavasti:

"LIITE

Kiintiöt ja tullit Romaniasta peräisin olevien tavaroiden yhteisöön suuntautuvalle tuonnille

Järjestysnumero	CN-koodi	Tavaran kuvaus	Kiintiön määrä (tonnia)		Kiintiön rajoissa kannettava tulli
(1)	(2)	(3)	(4)		(5)
			1.12.2005–31.12.2005	1.1.2006–31.12.2006	
09.5836	ex 0405	Voi ja muut maitorasvat; levitettävät maitorasvat:	91,667	1 200	0 %
	ex 0405 20	- Maidosta valmistetut levitteet:			
	0405 20 10	- - rasvapitoisuus vähintään 39 mutta pienempi kuin 60 prosenttia			
	0405 20 30	- - rasvapitoisuus vähintään 60 mutta enintään 75 painoprosenttia			
09.5838	ex 1704	Kaakaota sisältämättömät sokerivalmisteet (myös valkoinen suklaa):			
	ex 1704 90	- Muut:			
	1704 90 99	- - - - - Muut	25	330	0 %
09.5840	ex 1806	Suklaa ja muut kaakaota sisältävät elintarvikevalmisteet:			
	ex 1806 10	- Kaakaojauhe, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältämätön:			
	1806 10 90	- - jossa on vähintään 80 painoprosenttia sakkaroosia (mukaan lukien inverttisokeri sakkaroosina ilmaistuna) tai isoglukoosia sakkaroosina ilmaistuna	3,667	50	0 %
09.5842	ex 1806	Suklaa ja muut kaakaota sisältävät elintarvikevalmisteet:			
	ex 1806 90	- Muut			
	1806 90 90	- - - Muut	3,667	50	0 %
09.5845	ex 1901	Mallasuute; muualle kuulumattomat hienoista tai karkeista jauhoista, tärkkelyksestä tai mallasuutteesta tehdyt elintarvikevalmisteet, joissa ei ole lainkaan kaakaota tai joissa sitä on vähemmän kuin 40 painoprosenttia täysin rasvattomasta aineesta laskettuna; muualle kuulumattomat nimikkeiden 0401–0404 tuotteista tehdyt elintarvikevalmisteet, joissa ei ole lainkaan kaakaota tai joissa sitä on vähemmän kuin 5 painoprosenttia täysin rasvattomasta aineesta laskettuna:			
	ex 1901 90	- Muut			
		- - - Muut			
	1901 90 99	- - - Muut	3,667	50	0 %

(1)	(2)	(3)	(4)		(5)
09.5847	ex 1905	Ruokaleipä, kakut ja leivokset, keksit ja pikkuleivät (biscuits) sekä muut leipomatuotteet, myös jos niissä on kaakaota; ehtoollisleipä, tyhjät oblaattikapselit, jollaiset soveltuvat farmaseuttiseen käyttöön, sinettiöylätit, riisipaperi ja niiden kaltaiset tuotteet:			
	ex 1905 90	- Muut:			
	1905 90 90	- - - - Muut:	1,833	24	0 %
09.5849	ex 2202	Vesi, myös kivennäisvesi ja hiilihapotettu vesi, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävä tai maustettu, ja muut alkoholittomat juomat, ei kuitenkaan nimikkeen 2009 hedelmä- ja kasvismehut	125	1 500	0 %
	ex 2202 90	- Muut:			
		- - - muut, jotka sisältävät nimikkeiden 0401–0404 tuotteista saatuja rasvoja:			
	2202 90 91	- - - - - - vähemmän kuin 0,2 painoprosenttia			
	2202 90 95	- - - 0,2 % vähintään 0,2 painoprosenttia, mutta vähemmän kun 2 painoprosenttia			
	2202 90 99	- - - vähintään 2 painoprosenttia			
09.5860	2205	Vermutti ja muu tuoreista viinirypäleistä valmistettu viini, joka on maustettu kasveilla tai aromaattisilla aineilla:	55	720	50 % suosituimmuustullista
	2205 10	- enintään 2 litraa vetävissä astioissa:			
	2205 10 10	- - todellinen alkoholipitoisuus enintään 18 tilavuusprosenttia			
	2205 10 90	- - todellinen alkoholipitoisuus suurempi kuin 18 tilavuusprosenttia			
	2205 90	- Muut:			
	2205 90 10	- - todellinen alkoholipitoisuus enintään 18 tilavuusprosenttia			
	2205 90 90	- - todellinen alkoholipitoisuus suurempi kuin 18 tilavuusprosenttia			
09.5868	2207	Denaturoimaton etyylialkoholi (etanoli), alkoholipitoisuus vähintään 80 tilavuusprosenttia; denaturoitu etyylialkoholi (etanoli) ja muut denaturoidut väkevät alkoholijuomat, väkevyydestä riippumatta:	166,667 hl	2 000 hl	0 %
	2207 10 00	Denaturoimaton etyylialkoholi (etanoli), alkoholipitoisuus vähintään 80 tilavuusprosenttia			
	2207 20 00	- Denaturoitu etyylialkoholi (etanoli) ja muut denaturoidut väkevät alkoholijuomat, väkevyydestä riippumatta			
09.5869	2402	Tupakasta tai tupakankorvikkeesta valmistetut sikarit, pikkusikarit ja savukkeet:	16,667	200	50 % suosituimmuustullista (*)
	2402 10 00	Tupakkaa sisältävät sikarit ja pikkusikarit			
	2402 20	- Tupakkaa sisältävät savukkeet:			
	2402 20 10	- mausteneilikkaa sisältävät			
	2402 20 90	- - - Muut			
	2402 90 00	- Muut			

(*) 1.1.2006–31.12.2006 avattujen 200 tonnin kiintiöiden osalta kiintiöön sovellettava tulli on 0 %."